EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 23.9.2020
COM(2020) 612 final

2020/0278 (COD)

Návrh

# NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

## kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817

# DŮVODOVÁ ZPRÁVA

## 1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

### • Odůvodnění a cíle návrhu

*Odůvodnění*

V září 2019 předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová ohlásila nový pakt o migraci a azylu, který stanoví komplexní přístup k vnějším hranicím, azylovému a návratovému systému, schengenskému prostoru volného pohybu a vnějšímu rozměru.

Nový pakt o migraci a azylu, předložený společně s tímto návrhem, představuje nový směr v oblasti migrace založené na komplexním přístupu k řízení migrace. Tento návrh zavádí společný rámec pro řízení azylu a migrace na úrovni EU jakožto klíčový prvek komplexního přístupu a usiluje o posilování vzájemné důvěry mezi členskými státy. Na základě zastřešujících zásad solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti se nový pakt zasazuje o integrovanou tvorbu politik propojující politiky v oblastech azylu, migrace, návratů, ochrany vnějších hranic, boje proti převaděčství migrantů a vztahů s klíčovými třetími zeměmi, přičemž odráží přístup založený na mezirezortní spolupráci. Uznává, že komplexní přístup znamená také silnější, udržitelnější a hmatatelnější vyjádření zásady solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti. Tyto zásady by se proto měly vztahovat na veškeré řízení migrace, od zajištění přístupu k mezinárodní ochraně až po boj proti nelegální migraci a neoprávněnému pohybu.

Výzvy spojené s řízením migrace, zejména pokud jde o zajištění rychlého rozpoznání osob, které potřebují mezinárodní ochranu, nebo účinného navracení (osob, které mezinárodní ochranu nepotřebují), by měla řešit celá EU jednotným způsobem, jako jeden celek. Dostupné údaje ukazují, že příjezd státních příslušníků třetích zemí s jasnou potřebou mezinárodní ochrany, který byl pozorován v letech 2015–2016, byl částečně nahrazen příjezdy smíšených skupin osob. Je proto důležité vyvinout nový účinný proces umožňující lepší řízení smíšených migračních toků. Zejména je důležité vytvořit nástroj, který umožní co nejdříve identifikovat osoby, u kterých je nepravděpodobné, že by v EU získaly ochranu[1]. Tento nástroj by měl být zakomponován do procesu kontrol na vnějších hranicích, měl by směřovat k rychlému výsledku, být založen na jasných a spravedlivých pravidlech, a měl by vést k zajištění přístupu k příslušnému řízení (azylovému řízení nebo řízení v souladu se směrnicí o navracení[2]). Mělo by tak dojít k posílení synergií mezi kontrolami na vnějších hranicích, azylovým řízením a řízením o navrácení.

Tento návrh zavádí **předvstupní prověřování,** které by se mělo vztahovat na všechny státní příslušníky třetích zemí, kteří se nacházejí na vnější hranici a nesplňují podmínky vstupu, nebo kteří byli vyloděni po pátrací a záchranné operaci. Návrh zavádí jednotná pravidla týkající se postupů, které je třeba dodržovat v předvstupní fázi posuzování individuálních potřeb státních příslušníků třetích zemí, a jednotná pravidla pro délku procesu shromažďování

[1] Podíl migrantů přicházejících ze zemí s mírou uznaných žádostí o azyl nižší než 25 % se zvýšil ze 14 % v roce 2015 na 57 % v roce 2018.

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.

příslušných informací za účelem identifikace postupů, které se budou na tyto osoby uplatňovat.

Návrh rovněž vytváří rámec EU zavedením jednotných pravidel pro prověřování nelegálních migrantů zadržených na území členského státu, kteří se při vstupu do schengenského prostoru vyhnuli hraniční kontrole. Cílem je přispět k ochraně schengenského prostoru a zajistit efektivní řízení nelegální migrace.

*Cíle a hlavní prvky prověřování*

Cílem prověřování je přispět k provádění nového komplexního přístupu k migraci a smíšeným tokům tím, že zajistí rychlé zjištění totožnosti osob, ale i jakýchkoli zdravotních a bezpečnostních rizik, a rychlé nasměrování všech státních příslušníků třetích zemí, kteří se nacházejí na vnější hranici a nesplňují podmínky vstupu, nebo kteří byli vyloděni po pátrací a záchranné operaci, k příslušným řízením.

Prověřování by mělo zahrnovat zejména:

a) předběžnou zdravotní prohlídku a zjištění zranitelnosti;

b) ověření totožnosti pomocí informací v evropských databázích;

c) registraci biometrických údajů (tj. údaje o otiscích prstů a zobrazení obličeje) v příslušných databázích, pokud k ní dosud nedošlo; a dále

d) bezpečnostní kontrolu na základě prohledávání příslušných vnitrostátních databází a databází Unie, zejména Schengenského informačního systému (SIS), za účelem ověření, zda daná osoba nepředstavuje hrozbu pro vnitřní bezpečnost.

Očekává se, že navrhované prověřování zlepší stávající postupy na vnějších hranicích, zejména díky:

– vytvoření jednotných pravidel týkajících se zjištění totožnosti státních příslušníků třetích zemí, kteří nesplňují podmínky vstupu podle Schengenského hraničního kodexu, a jejich podrobení zdravotním a bezpečnostním kontrolám na vnějších hranicích, čímž se zvýší bezpečnost v schengenském prostoru,

– objasnění, že vstup státních příslušníků třetích zemí není oprávněný, pokud jim vstup není výslovně povolen na základě posouzení podmínek vstupu nebo v případě, že se členský stát rozhodne individuálně uplatnit zvláštní pravidla uvedená v čl. 6 odst. 5 Schengenského hraničního kodexu,

– vytvoření jednotného nástroje pro nasměrování všech státních příslušníků třetích zemí, kteří se nacházejí na vnější hranici a nesplňují podmínky vstupu, nebo kteří byli vyloděni po pátrací a záchranné operaci, k příslušnému řízení: buď řízení podle směrnice o navracení nebo, v případě žádosti o mezinárodní ochranu, běžné azylové řízení, zrychlené řízení, azylové řízení na hranicích či relokace do jiného členského státu (aniž by tím byl dotčen výsledek takového řízení, nebo řízení nahrazeno), a

– vytvoření rámce EU i pro prověřování státních příslušníků třetích zemí, kteří vstoupili na území členských států bez povolení a kteří jsou zadrženi na jejich území.

Návrh stanoví, že základní práva dotčených osob by měla být chráněna za pomoci nezávislého monitorovacího mechanismu, který zřídí členské státy. Tento monitorovací

mechanismus by se měl vztahovat zejména na dodržování základních práv ve vztahu k prověřování, na dodržování platných vnitrostátních pravidel v případě zajištění a dodržování zásady nenavracení. Dále by měl zajistit, že stížnosti budou vyřizovány rychle a odpovídajícím způsobem.

A konečně, návrh uznává roli agentur EU – agentury Frontex a Agentury Evropské unie pro azyl, které mohou doprovázet a podporovat příslušné orgány při veškerých úkolech souvisejících s prověřováním. Rovněž dává důležitou úlohu Agentuře pro základní práva v rámci podpory členských států při rozvoji nezávislých monitorovacích mechanismů v oblasti základních práv ve vztahu k prověřování.

**Oblast působnosti návrhu**

Navrhované prověřování by se mělo na vnějších hranicích vztahovat na:

- všechny státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice mimo hraniční přechody, u nichž mají členské státy podle nařízení o Eurodacu povinnost snímat otisky prstů, a to včetně těch, kteří žádají o mezinárodní ochranu,
- státní příslušníky třetích zemí vyloděné po pátrací a záchranné operaci a
- státní příslušníky třetích zemí, kteří se dostaví na hraniční přechod, aniž by splnili podmínky vstupu a kteří na místě požádají o udělení mezinárodní ochrany.

Prověřování se musí zároveň opírat o nástroje zavedené jinými legislativními nástroji, zejména nástroje týkající se systému Eurodac[3] a využívání Schengenského informačního systému pro řízení o navrácení[4] a azylové řízení, a být s těmito nástroji propojeno[5].

*Státní příslušníci třetích zemí, kteří překračují vnější hranice mimo hraniční přechody, nebo kteří byli vyloděni po pátrací a záchranné operaci, včetně těch, kteří žádají o mezinárodní ochranu*

[3] Návrh nařízení (EU) XXXX, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 ze dne 26. června 2013 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, a pro podávání žádostí orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva.

[4] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. listopadu 2018 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 1.

[5] Pozměněný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení společného postupu pro mezinárodní ochranu v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU.

Podle Schengenského hraničního kodexu[6] lze vnější hranice překračovat pouze na oznámených hraničních přechodech[7]. Ochrana hranic[8] se skládá z hraničních kontrol prováděných na hraničních přechodech a z ostrahy hranic, která se provádí mezi hraničními přechody s cílem zabránit osobám v obcházení hraničních kontrol, čelit přeshraniční trestné činnosti a přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nedovoleně. Na státní příslušníky třetích zemí, kteří překročili vnější hranice nedovoleným způsobem a nemají právo pobývat na území dotčeného členského státu, se musí uplatnit řízení v souladu se směrnicí o navracení[9]. V případě, že státní příslušník třetí země požádá o mezinárodní ochranu, musí být zajištěn přístup k azylovému řízení a tato osoba by měla být nasměrována k azylovým orgánům. Tato pravidla by se podle potřeby měla vztahovat také na státní příslušníky třetích zemí vyloděné po pátracích a záchranných operacích.

V souladu se stávajícím právním rámcem, zejména co se týče nařízení o Eurodacu a Schengenského informačního systému pro navracení[10], jakož i směrnice o azylovém řízení[11], by se povinné prověřování státních příslušníků třetích zemí zadržených mimo hraniční přechody mělo vztahovat na ty osoby, u nichž mají členské státy povinnost zjišťovat biometrické údaje v souladu s nařízením o Eurodacu[12].

Schengenský hraniční kodex nestanoví žádnou zvláštní povinnost týkající se lékařských kontrol státních příslušníků třetích zemí zadržených během ostrahy hranic. Státní příslušníci třetích zemí, kteří se nacházejí na vnější hranici, aniž by splňovali podmínky vstupu, nebo kteří byli vyloděni po pátrací a záchranné operaci, mohli být vystaveni zdravotním hrozbám (např. při příjezdu z válečných zón nebo v důsledku vystavení infekčním onemocněním). Je proto důležité co nejdříve identifikovat všechny osoby, které potřebují okamžitou péči, a identifikovat nezletilé a zranitelné osoby, aby bylo možné je nasměrovat k azylovému řízení na hranicích nebo zrychlenému azylovému řízení v souladu s kritérii platnými pro tato řízení. Nedávné rozšíření onemocnění COVID-19 rovněž ukazuje potřebu zdravotních prohlídek za účelem identifikace osob vyžadujících izolaci z důvodu ochrany veřejného zdraví. Proto jsou zapotřebí jednotná pravidla pro předběžné zdravotní kontroly, která by se vztahovala na všechny prověřované státní příslušníky třetích zemí.

*Státní příslušníci třetích zemí, kteří nesplňují podmínky vstupu a žádají o mezinárodní ochranu na hraničních přechodech*

V souladu s článkem 3 Schengenského hraničního kodexu by měla být ochrana hranic prováděna, aniž jsou tím dotčena práva uprchlíků a státních příslušníků třetích zemí žádajících o mezinárodní ochranu. Schengenský hraniční kodex však neposkytuje dostatečné pokyny pro příslušníky pohraniční stráže k tomu, jak zacházet se státními příslušníky třetích zemí, kteří

---

6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1.

7 Článek 5 nařízení 2016/399.

8 Článek 2 nařízení 2016/399.

9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.

10 Viz pozn. pod čarou 4.

11 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60.

12

žádají o mezinárodní ochranu na hraničních přechodech[13], a v jednotlivých členských státech jsou v tomto ohledu dodržovány rozdílné postupy. V důsledku toho se mohou státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou na území přijati na základě žádosti o mezinárodní ochranu, přestože nesplňují podmínky vstupu, skrývat.

Kromě toho v současné době neexistují žádná pravidla pro zdravotní prohlídky státních příslušníků třetích zemí v takové situaci. Je proto nezbytné zavést další pravidla, která umožní hladké propojení ochrany vnějších hranic s příslušnými následnými řízeními podle *acquis* v oblasti azylu či navracení.

Je rovněž nutné vyjasnit, že během prověřování, tj. během provádění kontrol za účelem stanovení příslušných následujících řízení, by dotyčným státním příslušníkům třetích zemí neměl být povolen vstup na území členských států. Toto pravidlo by se mělo vztahovat na všechny státní příslušníky třetích zemí prověřované na vnějších hranicích.

*Záruky vyplývající z příslušných řízení a uplatnění relokace*

Všichni prověřovaní státní příslušníci třetích zemí, kteří v okamžiku zadržení, v průběhu činnosti na ochranu hranic vykonávané na hraničním přechodu nebo během prověřování požádají o mezinárodní ochranu, by měli být považováni za žadatele o mezinárodní ochranu. Články 26 a 27 nařízení XXXX [o azylovém řízení], jakož i právní účinky týkající se [směrnice o podmínkách přijímání] XXXX, by se však měly použít až po ukončení prověřování.

Obdobně postupy stanovené směrnicí o navracení by se měly na osoby, na které se vztahuje tento návrh, začít používat až po ukončení prověřování.

Po prověřování by mohla následovat relokace v rámci mechanismu solidarity zavedeného nařízením (EU) XXX/XXX [nařízení o řízení azylu a migrace], pokud členský stát dobrovolně přispívá k mechanismu solidarity nebo pokud žadatelé o mezinárodní ochranu nepodléhají řízení na hranicích podle nařízení (EU) XXX/XXX (nařízení o azylovém řízení), nebo v rámci mechanismu řešení krizových situací zavedeného nařízením (EU) XXX/XXX [nařízení o krizových situacích].

*Obecné vyloučení*

Prověřování se nemá vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří splňují podmínky vstupu stanovené v článku 6 nařízení 2016/399 (Schengenský hraniční kodex). Pokud se během prověřování ukáže, že dotčení státní příslušníci třetích zemí tyto podmínky splňují, mělo by být prověřování okamžitě ukončeno a státnímu příslušníkovi třetí země by měl být povolen vstup na území členského státu. Tím není dotčena možnost ukládat sankce za nepovolené překročení vnější hranice, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 3 Schengenského hraničního kodexu.

Obdobně by se prověřování nemělo vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, vůči kterým členský stát může nebo musí uplatňovat výjimku, pokud jde o podmínky vstupu. Úplný seznam takových případů je uveden v čl. 6 odst. 5 Schengenského hraničního kodexu a zahrnuje případy státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza vydaného jiným členským státem a kterým je povolen vstup na území pro účely průjezdu, nebo státních příslušníků třetích zemí, kterým členský stát v individuálním rozhodnutí povolil vstup na své území z humanitárních důvodů (například za účelem

[13] Státním příslušníkům třetích zemí, kteří nežádají o mezinárodní ochranu a kteří nesplňují podmínky vstupu, ani se na ně nevztahuje žádná z výjimek podle čl. 6 odst. 5 Schengenského hraničního kodexu, by měl být odepřen vstup v souladu s článkem 14 nařízení 2016/399 (Schengenský hraniční kodex).

poskytnutí lékařské péče). Pokud by se však členský stát domníval, že osoby žádající o mezinárodní ochranu by mohly využít individuálního rozhodnutí povolujícího vstup podle čl. 6 odst. 5 písm. c), měla by taková osoba být předána k prověření a povolení vstupu by mělo být pozdrženo až do výsledku příslušného řízení o přiznání mezinárodní ochrany.

*Státní příslušníci třetích zemí zadržení na území členského státu*

Se státními příslušníky třetích zemí zadrženými policií nebo jinými příslušnými orgány na území členského státu, kteří nesplňují podmínky vstupu a pobyt, musí být zahájeno řízení o navrácení v souladu se směrnicí o navracení, pokud nepožádají o mezinárodní ochranu. V takovém případě by jejich žádost měla být přezkoumána nebo by jim mělo být uděleno povolení či právo k pobytu v dotčeném členském státě.

V zájmu lepší ochrany schengenského prostoru a zajištění řádného řízení nelegální migrace by členské státy měly mít rovněž povinnost tyto osoby prověřit. Tato povinnost by se však neměla vztahovat na osoby překračující délku oprávněného pobytu (státní příslušníci třetích zemí, kteří překročili dobu pobytu uvedenou ve svých vízech, například zůstali v členských státech po dobu delší než 90 ze 180 dnů nebo zůstali po dobu delší, než k jaké je opravňuje povolení k pobytu či dlouhodobé vízum, jehož jsou držiteli), neboť osoby v takové situaci prošly při příjezdu hraniční kontrolou.

Prověřování osob zadržených na území členského státu (při dodržení výše uvedeného omezení) by mělo kompenzovat skutečnost, že se těmto osobám pravděpodobně podařilo vyhnout se hraničním kontrolám při vstupu do Evropské unie a schengenského prostoru. Zahrnutím těchto případů do oblasti působnosti navrhovaného nařízení je zajištěno, že i toto prověřování se bude řídit jednotnými pravidly a normami.

Prověřování by v takových případech mělo být zahájeno na základě chybějícího otisku vstupního razítka v cestovním dokladu nebo úplné absence cestovního dokladu, a tudíž neschopnosti těchto osob věrohodně prokázat, že překročily vnější hranici řádným způsobem. Po zahájení provozu Systému vstupu/výstupu v roce 2022 budou razítka nahrazena spolehlivějšími záznamy v elektronickém systému, který budou mít k dispozici i donucovací orgány, což bude posilovat jistotu, pokud jde o legální vstup státních příslušníků třetích zemí na území členských států.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Návrh se zaměřuje na výzvy spojené s ochranou vnějších hranic a předcházením neoprávněného pohybu v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Prověřování doplňuje pravidla pro ochranu vnějších hranic stanovená v nařízení 2016/399 (Schengenský hraniční kodex). Doplňuje zejména povinnosti členských států vyplývající z článků 3 a 13 kodexu, pokud jde o povinnost zabránit nedovolenému vstupu a povinnost provádět hraniční kontroly, aniž jsou dotčena práva uprchlíků a státních příslušníků třetích zemí žádajících o mezinárodní ochranu. Rovněž odráží skutečnost, že v případě státních příslušníků třetích zemí zadržených na území členského státu, v jejichž cestovním dokladu chybí otisk razítka (nebo, po zahájení provozu Systému vstupu/výstupu v roce 2022, v případě chybějícího záznamu v elektronickém systému, který je k dispozici také donucovacím orgánům), se má za to, že nesplňují podmínek vstupu.

Návrh zohledňuje nejnovější vývoj schengenského *acquis*, zejména provádění Systému vstupu/výstupu[14], které je plánováno na rok 2022. Rovněž zohledňuje rámec interoperability

[14] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226 ze dne 30. listopadu 2017, kterým se zřizuje Systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud

stanovený nařízeními (EU) 2019/817[15] a (EU) 2019/818[16]. Nezbytné změny v právních aktech zavádějících konkrétní databáze, jako je Systém vstupu/výstupu (EES), Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) či Vízový informační systém (VIS), se omezují na poskytnutí přístupových práv určeným orgánům v rámci prověřování.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh je jednou z legislativních částí, z nichž je tvořen nový pakt o migraci a azylu, a představuje další prvek v řízení migrace, který je plně v souladu s návrhy nařízení o řízení azylu a migrace, nařízení o azylovém řízení, nařízení o řešení krizových situací a pozměněným návrhem přepracovaného nařízení o Eurodacu.

Spolu s prvním z nich si tento návrh klade za cíl přispět ke komplexnímu přístupu k migraci vytvořením plynulého propojení mezi všemi fázemi procesu migrace, od příjezdu po vyřízení žádostí o mezinárodní ochranu, až po případné navrácení. Společně s tím by měla být dodržována základní práva. Za tímto účelem se navrhuje, aby každý členský stát zřídil nezávislý monitorovací mechanismus s cílem zajistit dodržování základních práv v souvislosti s prověřováním a dále řádné vyšetření jakéhokoli obvinění z porušování základních práv.

Mechanismus pro monitorování prověřování by měl být součástí systému správy a monitorování migrační situace, který je stanoven v novém nařízení o řízení azylu a migrace. Členské státy by měly začlenit výsledky svých vnitrostátních monitorovacích mechanismů podle tohoto nařízení do svých vnitrostátních strategií stanovených v nařízení o řízení azylu a migrace.

Tento návrh nemá vliv na stávající postupy v oblasti azylu a navracení, ani neomezuje výkon práv jednotlivce, pouze lépe organizuje předvstupní fázi za účelem zlepšení využívání těchto postupů.

Po skončení prověřování by měli být státní příslušníci třetích zemí nasměrováni k příslušným orgánům, které na základě informací shromážděných v průběhu prověřování v informačním formuláři přijmou příslušná rozhodnutí.

Informace shromážděné během prověřování by tedy měly přispět k účinnějšímu dosažení účelů příslušných postupů. Měly by zejména pomoci příslušným azylovým orgánům identifikovat ty žadatele o mezinárodní ochranu, kteří v souladu s navrhovanými změnami nařízení o azylovém řízení spadají do oblasti působnosti řízení na hranicích. Měly by také pomoci v boji proti převaděčství a zlepšit ochranu hranic díky lepšímu porozumění migračním tokům.

Biometrické údaje uvedené v nařízení XXXX [nařízení o Eurodacu], které byly shromážděny během prověřování, by měly být spolu s údaji uvedenými v článcích [12, 13, 14 a 14a] uvedeného nařízení předány do systému Eurodac, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, u nichž mají členské státy povinnost snímat otisky prstů. Stanovením povinnosti shromažďovat a předávat údaje během prověřování nařízení časově vymezuje, a tak i potvrzuje, povinnosti týkající se snímání otisků prstů a registrace státních příslušníků třetích

---

jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států, kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva, Úř. věst. L 327, 9.12.2017, s. 20.

[15] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/817 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti hranic a víz, Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 27.

[16] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti policejní a justiční spolupráce, azylu a migrace, Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 85.

zemí. Prověřování rovněž usnadní kontrolu v dalších rozsáhlých informačních systémech, jako je Schengenský informační systém, pro účely navracení.

## 2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

### • Právní základ

Návrh vychází z čl. 77 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie, který se týká rozvoje politiky s cílem zajistit kontrolu osob a účinný dohled nad překračováním vnějších hranic.

Co se týče změn nařízení zavádějících různé databáze (VIS, EES, ETIAS) a nařízení o interoperabilitě, vychází návrh navíc z čl. 77 odst. 2 písm. d) Smlouvy o fungování Evropské unie, který se týká rozvoje politiky týkající se veškerých opatření nezbytných pro postupné zavedení integrovaného systému řízení vnějších hranic.

### • Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Činnost v prostoru svobody, bezpečnosti a práva spadá do oblasti sdílené pravomoci Unie a členských států podle čl. 4 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie. Zásada subsidiarity je tedy použitelná na základě čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii: Unie jedná pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy (na úrovni ústřední, regionální či místní), ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie (z důvodu jejího rozsahu či účinků).

Cílů tohoto návrhu nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy jednajícími samostatně, a může jich být lépe dosaženo na úrovni Unie. Je to z toho důvodu, že se týkají kontroly osob na vnějších hranicích a účinného dohledu nad překračováním těchto hranic. Jak je vysvětleno v 6. bodě odůvodnění Schengenského hraničního kodexu, *„ochrana hranic je věcí zájmu nejen členského státu, na jehož hranicích se provádí, nýbrž všech členských států, které zrušily ochranu vnitřních hranic. Ochrana hranic by měla pomáhat v boji proti nedovolenému přistěhovalectví a obchodování s lidmi a zabránit jakékoliv hrozbě pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, veřejné zdraví a mezinárodní vztahy členských států.“*

Navrhovaná opatření doplňují stávající pravidla týkající se ochrany vnějších hranic stanovená v Schengenském hraničním kodexu a další opatření přijatá podle čl. 77 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie. Tím, že příslušné orgány budou mít lepší přehled o tom, kdo překračuje vnější hranice, a rovněž díky účinnějšímu stanovení postupu, který se má použít s ohledem na dotčené státní příslušníky třetích zemí, přispívají navrhovaná opatření k zachování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Unie proto může v souladu se zásadou subsidiarity navrhovaná opatření přijmout.

### • Proporcionalita

Návrh je přiměřený stanoveným cílům.

Návrh reaguje na zjištěné nedostatky v řízení smíšených toků státních příslušníků třetích zemí, kteří se nacházejí na vnější hranici a nesplňují podmínky vstupu, nebo kteří byli vyloděni po pátrací a záchranné operaci, včetně státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o mezinárodní ochranu.

Návrh zavádí povinnost kontrolovat biometrické údaje dotčených státních příslušníků třetích zemí oproti údajům ve společném úložišti údajů o totožnosti (CIR) zavedeném nařízením o interoperabilitě, které obsahuje veškeré údaje o totožnosti osob, které jsou známy rozsáhlým

informačním systémům v prostoru migrace, bezpečnosti a práva. Tato povinnost je koncipována tak, aby byl zajištěn přístup pouze k těm údajům, které jsou nezbytně nutné k zjištění totožnosti státních příslušníků třetích zemí (údaje, k nimž je získán přístup, jsou podobné údajům v cestovním dokladu), a aby nedocházelo ke zdvojování ani novému shromažďování údajů v rozsáhlém informačním systému.

Bezpečnostní kontrola by měla využívat příslušné evropské informační systémy, a pokud je to možné, měla by být prováděna na základě biometrických údajů, aby se minimalizovalo riziko nesprávného zjištění totožnosti.

Cílem návrhu je vytvořit synergie mezi různými postupy a fázemi, pokud jde o řízení problematiky migrantů a žadatelů o azyl. Například během prověřování bude nutné zohlednit jakékoli případné předchozí nahlížení do příslušných databází, zejména do Schengenského informačního systému. To je obzvláště důležité, pokud jde o osoby žádající o mezinárodní ochranu na hraničním přechodu, u kterých mělo dojít k nahlédnutí do databází již při hraniční kontrole.

Očekává se, že shromažďování nezbytných a komplexních informací o dotčených státních příslušnících třetích zemí přispěje k urychlení řízení o azylu po skončení prověřování.

Obdobně, navrhovaná jednotná pravidla pro zdravotní prohlídky a identifikaci zranitelných státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích se omezují na to, co je naprosto nezbytné pro dosažení cíle návrhu, tj. identifikace státních příslušníků třetích zemí, kteří potřebují okamžitou péči nebo vyžadují izolaci z důvodů ochrany veřejného zdraví, jakož i zranitelných osob nebo osob se zvláštními potřebami při přijetí či zvláštními procesními potřebami, a zajištění odpovídající podpory. Návrh rovněž požaduje, aby byly informace týkající se prověřování poskytovány způsobem, který je přizpůsobený potřebám nezletilých osob, a aby byla zajištěna přítomnost pracovníků odborně připravených a kvalifikovaných pro jednání s nezletilými.

Návrh objasňuje, že během prověřování na vnějších hranicích by příslušným státním příslušníkům třetích zemí neměl být povolen vstup na území členského státu. Očekává se, že to pomůže zejména při řešení případů, kdy osoba vyjádří záměr požádat o mezinárodní ochranu během hraniční kontroly, ale pak v této věci nepodniká žádné další kroky, nebo je podniká v jiném členském státě. Pravidlo, podle kterého během prověřování není osobě povolen vstup na území, odráží povinnost pohraniční stráže zajistit, aby státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují podmínky vstupu, nebyl vstup povolen. Určení situací, ve kterých prověřování vyžaduje zajištění osoby, a způsoby provedení takového zajištění jsou ponechány na vnitrostátním právu.

Návrh rovněž stanoví, že prověřování se má vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří se nacházejí na území členských států a u kterých nic nenasvědčuje tomu, že překročili vnější hranici a vstoupili na území členských států povoleným způsobem. To se netýká „osob překračujících délku oprávněného pobytu“, například držitelů krátkodobých víz, kteří překročí délku pobytu tři měsíce, nebo osob s povolením k pobytu, které na území pobývají po skončení jeho platnosti. Tyto osoby prošly při vstupu do schengenského prostoru hraniční kontrolou, nelegálnost jejich pobytu nesouvisí se způsobem, kterým vstoupili na území, ale vyplývá ze skutečnosti, že území neopustili včas.

- **Volba nástroje**

Návrh doplňuje a upřesňuje jednotná pravidla pro ochranu vnějších hranic obsažená v Schengenském hraničním kodexu tím, že požaduje, aby členské státy ve třech výše uvedených situacích provedly u státních příslušníků třetích zemí prověřování spočívající v ověření totožnosti, bezpečnostní kontrole a v případě potřeby zdravotní prohlídce, které příslušným orgánům umožní tyto osoby nasměrovat k příslušným azylovým nebo návratový řízením. Aby přispívaly k bezpečnosti schengenského prostoru a k účinnosti azylové a migrační politiky Evropské unie, měly by se tyto kontroly provádět podle jednotných norem. Pro stanovení těchto norem jsou nutná přímo použitelná ustanovení. Z toho vyplývá, že nařízení je pro zavedení prověřování vhodným nástrojem.

## 3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Komise zakládá tvorbu politiky na důkazech a odkazuje na samostatný dokument (XXX), který podrobně popisuje údaje a prvky podporující navrhovaný přístup k různým výzvám identifikovaným od roku 2016 v rámci dokončování reformy společného evropského azylového systému. Údaje a informace uvedené v daném dokumentu jsou relevantní i pro návrh zavádějící prověřování jakožto součást konzistentního postupu vztahujícího se na všechny státní příslušníky třetích zemí, kteří při překročení vnějších hranic schengenského prostoru nesplňují podmínky vstupu.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise konzultovala členské státy, Evropský parlament a zúčastněné strany při mnoha příležitostech, aby shromáždila jejich názory na budoucí pakt o migraci a azylu. Souběžně s tím uspořádalo rumunské, finské a chorvatské předsednictví jak strategické, tak i technické diskuse týkající se budoucnosti různých aspektů migrační politiky včetně azylu, navracení a vztahů se třetími zeměmi v oblasti zpětného přebírání a opětovného začleňování. Tyto konzultace prokázaly podporu pro nový směr evropské azylové a migrační politiky s cílem naléhavě řešit nedostatky společného evropského azylového systému, zlepšit účinnost systému navracení, lépe strukturovat a vybavit naše vztahy se třetími zeměmi v oblasti zpětného přebírání a zajistit udržitelné opětovné začlenění vracejících se migrantů.

Před vyhlášením nového paktu o migraci a azylu se Komise zapojila do průběžných jednání s Evropským parlamentem, která zdůraznil zejména potřebu zajistit plné dodržování základních práv. Místopředseda Schinas a komisařka Johanssonová rovněž během prvních 100 dnů ve funkci uspořádali konzultace se všemi členskými státy a návazné dvoustranné konzultace se všemi členskými státy. Členské státy uznaly potřebu jednoty, postupného pokroku při řešení slabin současného systému, potřebu nového systému spravedlivého rozdělení odpovědnosti, k němuž mohou přispět všechny členské státy, silné ochrany hranic, význam vnějšího rozměru migrace a lepšího provádění návratů. Většina členských států vyjádřila zájem o jasné a účinné postupy na vnějších hranicích, zejména s cílem zabránit neoprávněnému pohybu a usnadnit navracení. Některé členské státy však zdůraznily, že se nesmí vytvářet zbytečná administrativní zátěž.

Komisařka Johanssonová dále při několika příležitostech uspořádala cílené konzultace s mezinárodními organizacemi, organizacemi občanské společnosti, relevantními místními nevládními organizacemi v členských státech, sociálními a ekonomickými partnery.

Komise vzala v úvahu řadu doporučení vnitrostátních a místních orgánů[17], nevládních a mezinárodních organizací, jako je Vysoký komisař Organizace spojených národů pro uprchlíky (UNHCR)[18], Mezinárodní organizace pro migraci (IOM)[19], jakož i „think tanků“ a akademické obce ohledně toho, jak si představit nový směr a řešit současné problémy migrace v souladu s normami v oblasti lidských práv. Komise rovněž zohlednila příspěvky a studie Evropské migrační sítě[20], které byly zahájeny z její iniciativy a které v posledních letech přinesly několik specializovaných studií a průzkumů *ad hoc*.

- **Základní práva**

Návrh ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména v těchto aktech:

- Listina základních práv Evropské unie,
- závazky vyplývající z mezinárodního práva, zejména z Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků,
- Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod,
- Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a
- Úmluva Organizace spojených národů proti mučení.

Prověřování se provádí při plném dodržování základních práv zakotvených v Listině, včetně

- práva na lidskou důstojnost (článek 1),
- zákazu mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu (článek 4),
- práva na azyl (článek 18),
- ochrany v případě vystěhování, vyhoštění nebo vydání (článek 19),
- zásady zákazu diskriminace (článek 21) a
- vysoké úrovně ochrany lidského zdraví (článek 35).

Aby bylo v souvislosti s prověřováním zajištěno dodržování Listiny základních práv a dalších unijních a mezinárodních závazků, včetně skutečnosti, že bude vždy nutné zajistit přístup k řízením, mají členské státy povinnost zřídit nezávislý monitorovací mechanismus. Tento monitorovací mechanismus by se měl vztahovat zejména na dodržování základních práv po celou dobu prověřování a na dodržování platných vnitrostátních pravidel v případě zajištění. Agentura pro základní práva by měla stanovit obecné pokyny pro zřízení a nezávislé fungování tohoto mechanismu. Dále může na žádost členského státu podporovat příslušné vnitrostátní orgány při vývoji vnitrostátního monitorovacího mechanismu, zejména pokud jde o stanovení záruk jeho nezávislosti a stanovení metodiky monitorování a opatření v oblasti odborné přípravy. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby jejich vnitrostátní právní předpisy upravovaly vyšetřování obvinění z porušení základních práv během prověřování mimo jiné tím, že zajistí rychlé vyřizování stížností odpovídajícím způsobem.

---

17 Například berlínský akční plán pro novou evropskou azylovou politiku z 25. listopadu 2019, podepsaný 33 organizacemi a obcemi.

18 Doporučení UNHCR pro pakt o migraci a azylu navržený Komisí, leden 2020.

19 Doporučení IOM pro nový pakt o migraci a azylu Evropské unie, únor 2020.

20 Veškeré studie a zprávy Evropské migrační sítě jsou k dispozici na adrese: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en.

Tento návrh plně zohledňuje práva dětí a zvláštní potřeby zranitelných osob tím, že poskytuje včasnou a přiměřenou podporu vztahující se k jejich fyzickému a duševnímu zdraví. V případě nezletilých osob poskytuje podporu personál, který je odborně připraven a kvalifikován pro jednání s nezletilými a který informuje orgány na ochranu dětí.

Návrh má vliv na právo na ochranu osobních údajů (článek 8 Listiny), a to ve třech směrech, které jsou však nezbytně nutné a přiměřené k dosažení sledovaných cílů, tedy zvýšení bezpečnosti schengenského prostoru a zajištění hladkého procesu nasměrování státních příslušníků třetích zemí, kteří se nacházejí na vnější hranici a nesplňují podmínky vstupu, k příslušnému azylovému řízení nebo řízení o navrácení.

Za prvé, nahlédnutí do cestovních dokladů, zpracování biometrických údajů a nahlédnutí do databází v rámci zjišťování totožnosti a provádění bezpečnostní kontroly představují formy zpracování osobních údajů, které jsou neodmyslitelnou součástí snahy zjistit, kdo je osoba, která chce nebo se pokouší překročit vnější hranice, a zda tato osoba představuje pro členské státy bezpečnostní riziko. Tyto formy zpracování osobních údajů stanoví již Schengenský hraniční kodex. V tomto nařízení jsou specifikovány pro tři konkrétní situace, kdy se státní příslušníci třetích zemí nacházejí na vnějších hranicích, aniž by splňovali podmínky vstupu, a kdy je prověřování považováno za nezbytné ke zvýšení bezpečnosti schengenského prostoru a zajištění hladkého procesu nasměrování dotčených osob k příslušnému azylovému řízení nebo řízení o navrácení.

Za druhé, informační formulář vyplněný do konce prověřování obsahuje informace, které jsou nezbytné k tomu, aby orgány členských států mohly nasměrovat dotčené osoby k příslušnému řízení. Vyplňování a čtení informačního formuláře příslušnými orgány tedy představuje formy zpracování osobních údajů, které jsou nedílnou součástí směrování státních příslušníků třetích zemí, kteří se nacházejí na vnější hranici a nesplňují podmínky vstupu, k příslušnému azylovému řízení nebo řízení o navrácení.

Zatřetí, časové vymezení povinností členských států shromažďovat a předávat osobní údaje dotčených státních příslušníků třetích zemí podle nařízení o Eurodacu nepředstavuje žádné dodatečné zpracování osobních údajů. Členským státům ukládá povinnost provádět toto zpracování, které je pro ně povinné již na základě nařízení o Eurodacu, v průběhu prověřování.

Vzhledem k tomu, že prověřování jako takové je pouhou fází shromažďování informací, která prodlužuje nebo doplňuje kontroly na hraničních přechodech na vnějších hranicích a nezahrnuje vydání žádného rozhodnutí ovlivňujícího práva dotčené osoby, nestanoví se soudní přezkum výsledku prověřování. Po ukončení prověřování bude s prověřovanou osobou zahájeno řízení o navrácení nebo azylové řízení, v rámci něhož bude přijato rozhodnutí, které může být předmětem soudního přezkumu, nebo bude dané osobě odepřen vstup, což lze také napadnout před soudním orgánem. Prověřování by mělo trvat nejkratší možnou dobu a maximální doby trvání by mělo být využito pouze ve výjimečných, obtížných případech nebo v situacích, kdy je třeba prověřovat mnoho osob současně. Pokud je u určité osoby dosaženo maximální doby pěti dnů, ve výjimečných situacích deseti dnů, mělo by být prověřování okamžitě ukončeno a s danou osobou by mělo být neprodleně zahájeno řízení vedoucí k vydání rozhodnutí, které může být soudně přezkoumáno.

## 4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navrhované nařízení má důsledky pro rozpočet EU.

Celkový objem finančních prostředků nezbytných k podpoře provádění tohoto návrhu se na období 2021–2027 odhaduje na 417,626 milionu EUR. Finanční podporu budou potenciálně vyžadovat zejména tyto prvky prověřování:

– infrastruktura pro prověřování: vybudování a využívání či modernizace stávajících prostor na hraničních přechodech, v přijímacích střediscích atd.,

– přístup k příslušným databázím na nových místech,

– nábor nových zaměstnanců k provádění prověřování,

– odborná příprava příslušníků pohraniční stráže a dalších zaměstnanců k provádění prověřování,

– nábor zdravotnického personálu,

– v příslušných případech zdravotnické vybavení a prostory pro předběžné zdravotní prohlídky,

– zřízení nezávislého mechanismu pro monitorování základních práv v průběhu prověřování.

Výdaje spojené s těmito novými úkoly mohou být hrazeny z prostředků, které mají členské státy k dispozici v rámci nového víceletého finančního rámce na období 2021–2027.

V souvislosti s tímto legislativním návrhem nejsou požadovány žádné další finanční ani lidské zdroje.

Podrobnější informace jsou poskytnuty v legislativním finančním výkazu připojeném k tomuto návrhu.

## 5. OSTATNÍ PRVKY

### • Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Článek 1 vysvětluje předmět tohoto nařízení. Stanoví, že se použije na vnějších hranicích a na území členských států, pokud nic nenasvědčuje tomu, že státní příslušníci třetích zemí prošli kontrolou na vnější hranici.

Článek 2 stanoví definice použitelné v souvislosti s prověřováním.

Článek 3 stanoví osobní působnost vymezením státních příslušníků třetích zemí, kteří by měli být na vnějších hranicích prověřeni: státní příslušníci třetích zemí, kteří se nacházejí na vnější hranici a nesplňují podmínky vstupu a u kterých mají členské státy podle nařízení o Eurodacu povinnost snímat otisky prstů, osoby vyloděné na území členských států po pátrací a záchranné operaci a státní příslušníci třetích zemí žádající o mezinárodní ochranu na hraničním přechodu.

Prověřování nepodléhají státní příslušníci třetích zemí, jejichž vstup je povolen na základě odchylek uvedených v čl. 6 odst. 5 Schengenského hraničního kodexu (držitelé povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza pro účely průjezdu, státní příslušníci třetích zemí, kteří potřebují ke vstupu na území vízum a kterým je vízum uděleno na hranicích, a osoby, kterým členský stát umožní vstup na základě individuálního rozhodnutí z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu anebo vzhledem ke svým mezinárodním závazkům, a to s výjimkou osob žádajících o mezinárodní ochranu, které by měly být nasměrovány k prověření).

Článek 4 stanoví, že během prověřování nejsou příslušníci třetích zemí, kteří jsou prověřováni na vnější hranici, oprávněni vstoupit na území členského státu. Rovněž stanoví, že prověřování je ukončeno, jakmile vyjde najevo, že dotčený státní příslušník třetí země splňuje

podmínky vstupu na území. Tím není dotčena možnost uplatňovat sankce související s neoprávněným překročením vnějších hranic v souladu se stávajícími pravidly stanovenými v Schengenském hraničním kodexu.

Článek 5 stanoví, že členské státy provedou prověřování také u státních příslušníků třetích zemí zadržených na území, pokud existují důvody se domnívat, že se při vstupu na území vyhnuli hraniční kontrole na vnější hranici.

Článek 6 stanoví pravidla pro místo a délku prověřování. Místo je na vnějších hranicích, s výjimkou případů spadajících pod článek 5. Navrhovaná doba trvání procesu prověřování je pět dnů, pokud dotčená osoba již nebyla držena na hranici po dobu 72 hodin podle čl. 14 odst. 3 nařízení (EU) č. 603/2013 [nařízení o Eurodacu] v souvislosti s nedovoleným překročením vnější hranice. V takovém případě by doba prověřování neměla přesáhnout dva dny. V případě prověřování osob zadržených na území členského státu by doba prověřování neměla přesáhnout tři dny. Tento článek rovněž vyjmenovává všechny prvky prověřování a stanoví, že členské státy mohou být při prověřování podporovány příslušnými agenturami EU v rámci jejich příslušných mandátů. Uznává rovněž, že je zapotřebí, aby členské státy v případě zranitelných osob či nezletilých osob zapojily orgány pro ochranu dětí a národní zpravodaje pro boj proti obchodování s lidmi.

Článek 7 stanoví povinnost každého členského státu zřídit nezávislý mechanismus pro monitorování základních práv a stanoví úlohu Agentury pro základní práva v tomto procesu.

Článek 8 uvádí informace, které je třeba sdělit dotčeným státním příslušníkům třetích zemí během prověřování, a rovněž zdůrazňuje potřebu zajistit v tomto ohledu dodržování určitých norem tak, aby byly informace sdělovány státním příslušníkům třetích zemí vhodným způsobem, a to zejména pokud jde o děti.

Článek 9 stanoví pravidla týkající se zdravotní prohlídky na vnějších hranicích a identifikace zranitelných státních příslušníků třetích zemí a osob se zvláštními potřebami při přijetí či zvláštními procesními potřebami.

Článek 10 stanoví konkrétní pravidla týkající se zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí prostřednictvím nahlížení do společného úložiště údajů o totožnosti (CIR) zřízeného nařízením o interoperabilitě. Nahlížení do CIR umožňuje v jednom kroku rychle a spolehlivě prohlížet údaje o totožnosti uložené v EES, VIS, ETIAS, Eurodacu a ECRIS-TCN, a to při zajištění maximální ochrany údajů a zabránění zbytečnému zpracování nebo zdvojování údajů.

Článek 11 stanoví zvláštní pravidla týkající se bezpečnostních kontrol. Vyžaduje, aby příslušné orgány nahlížely do databází EES, ETIAS, VIS, ECRIS-TCN a do databáze cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících (TDAWN) vedené Interpolem za účelem ověření, zda státní příslušníci třetích zemí nepředstavují bezpečnostní hrozbu. Všechny tyto kontroly by měly být v maximální možné míře prováděny na základě biometrických údajů, aby se minimalizovalo riziko nesprávného zjištění totožnosti, a výsledky vyhledávání by měly být omezeny pouze na spolehlivé údaje.

Článek 12 doplňuje článek 11 stanovením zvláštních pravidel bezpečnostních kontrol.

Článek 13 upravuje informační formulář, který by měly příslušné orgány do konce prověřování vyplnit.

Článek 14 stanoví možné výsledky prověřování státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou mu podrobeni. Zejména odkazuje na řízení podle směrnice (EU) 2008/115/ES (směrnice o navracení), pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, kteří nepožádali o mezinárodní ochranu a u nichž prověřování nepotvrdilo splnění podmínek vstupu. Rovněž stanoví, že

státní příslušníci třetích zemí, kteří požádali o mezinárodní ochranu, by měli být nasměrováni k orgánům uvedeným v článku [XY] uvedeného nařízení. Formulář uvedený v článku 13 tohoto nařízení se předává současně s nasměrováním dotčené osoby k příslušným orgánům. Článek 14 uvádí rovněž možnost relokace v rámci mechanismu solidarity stanoveného v článku XX nařízení (EU) č. XXXX/XXXX [nařízení o řízení migrace a azylu]. Toto ustanovení se týká také státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou prověřováni poté, co byli zadrženi na území členského státu. Na tyto státní příslušníky třetích zemí se vztahují buď postupy podle směrnice 2008/115/ES nebo řízení uvedená v čl. 25 odst. 2 nařízení (EU) č. XXX/XXX (nařízení o azylovém řízení). Toto ustanovení dále uvádí, že příslušné orgány během prověřování sejmou biometrické údaje uvedené v článcích [10, 13, 14 a 14a] nařízení EU č. XXX/XXX [nařízení o Eurodacu] u všech osob, na které se uvedené nařízení vztahuje, a pokud k tomu dosud nedošlo, předají údaje v souladu s uvedeným nařízením.

Článek 15 zavádí postup projednávání ve výborech za účelem přijímání prováděcích aktů uvedených v souvislosti se zjišťováním totožnosti a bezpečnostními kontrolami v článcích 10 a 11.

Články 16 až 19 stanoví změny v právních aktech – nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817 zřizujících databáze, do kterých se má během prověřování nahlížet, a jejich interoperabilitu.

Článek 20 upravuje hodnocení provádění opatření stanovených v tomto nařízení.

Článek 21 obsahuje závěrečná ustanovení.

2020/0278 (COD)

Návrh

# NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

## kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) a d) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Schengenský prostor byl vytvořen za účelem dosažení cíle Unie vytvořit prostor bez vnitřních hranic, v němž je zaručen volný pohyb osob, jak je stanoveno v čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii. Dobré fungování tohoto prostoru závisí na vzájemné důvěře mezi členskými státy a účinné správě vnějších hranic.

(2) Pravidla, jež upravují ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnější hranice členských států Unie, jsou stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 (Schengenský hraniční kodex)[21] přijatém podle čl. 77 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie. V zájmu dalšího rozvoje politiky Unie s cílem zajistit kontrolu osob a účinný dohled nad překračováním vnějších hranic uvedeným v čl. 77 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie by měla další opatření řešit situace, kdy se státním příslušníkům třetích zemí podaří vyhnout se hraniční kontrole na vnější hranici nebo případy, kdy jsou státní příslušníci třetích zemí vyloděni po pátracích a záchranných operacích, jakož i situace, kdy státní příslušníci třetích zemí žádají o mezinárodní ochranu na hraničním přechodu, přičemž nesplňují podmínky vstupu na území. Toto nařízení doplňuje a upřesňuje nařízení (EU) 2016/399 s ohledem na uvedené tři situace.

(3) Je nezbytné zajistit, aby v těchto třech situacích byli státní příslušníci třetích zemí prověřeni za účelem usnadnění jejich řádné identifikace a dále, aby bylo možné je účinně nasměrovat k příslušnému řízení, což může podle okolností být postup pro mezinárodní ochranu nebo řízení v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES („směrnice o navracení“)[22]. Prověřování by mělo konzistentně doplňovat kontroly prováděné na vnějších hranicích nebo kompenzovat skutečnost, že

[21] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

[22] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

se státní příslušníci třetích zemí při překračování vnější hranice těmto kontrolám vyhnuli.

(4) Ochrana hranic je věcí zájmu nejen členských států, na jejichž vnějších hranicích se provádí, nýbrž všech členských států, které zrušily ochranu vnitřních hranic. Ochrana hranic by měla pomáhat v boji proti nedovolené migraci a obchodování s lidmi a zabránit jakékoliv hrozbě pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, veřejné zdraví a mezinárodní vztahy členských států. Jako taková jsou opatření přijatá na vnějších hranicích důležitými prvky komplexního přístupu k migraci, který umožňuje řešit výzvy smíšených toků migrantů a osob žádajících o mezinárodní ochranu.

(5) V souladu s článkem 2 nařízení (EU) 2016/399 sestává ochrana hranic z hraničních kontrol, prováděných na hraničních přechodech, a z ostrahy hranic, prováděné mezi hraničními přechody, aby se zabránilo státním příslušníkům třetích zemí vyhýbat se hraničním kontrolám. V souladu s článkem 13 nařízení (EU) 2016/399 se osoba, která překročila hranice nedovoleným způsobem a která nemá právo pobytu na území dotčeného členského státu, zadrží a je proti ní vedeno řízení v souladu se směrnicí 2008/115/ES. V souladu s článkem 3 nařízení (EU) 2016/399 by ochrana hranic měla být prováděna, aniž jsou dotčena práva uprchlíků a osob žádajících o mezinárodní ochranu, zejména pokud jde o zásadu nenavracení.

(6) Příslušníci pohraniční stráže jsou často konfrontováni se státními příslušníky třetích zemí, kteří žádají o mezinárodní ochranu bez cestovních dokladů, a to jak po zadržení při provádění ostrahy hranic, tak i při kontrolách na hraničních přechodech. Na některých úsecích hranic je navíc pohraniční stráž konfrontována s velkým počtem osob přicházejících současně. Za takových okolností je obzvláště obtížné zajistit nahlížení do všech příslušných databází a okamžitě určit vhodné azylové řízení nebo řízení o navrácení.

(7) S cílem rychle vyřešit případy státních příslušníků třetích zemí, kteří se snaží vyhnout hraničním kontrolám nebo žádají o mezinárodní ochranu na hraničním přechodu, aniž by splňovali podmínky vstupu, nebo kteří jsou vyloděni po pátrací a záchranné operaci, je nutné posílit rámec pro spolupráci mezi různými vnitrostátními orgány odpovědnými za ochranu hranic, ochranu veřejného zdraví, posuzování potřeby mezinárodní ochrany a provádění navracení.

(8) Prověřování by mělo zejména pomoci zajistit, aby byli dotčení státní příslušníci třetích zemí co nejdříve nasměrováni k příslušným řízením a aby tato řízení pokračovala bez přerušení a zpoždění. Prověřování by mělo zároveň pomoci čelit situaci, kdy se někteří žadatelé o mezinárodní ochranu skrývají poté, co jim bylo na základě jejich žádosti o mezinárodní ochranu povoleno vstoupit na území členského státu, s cílem pokračovat v projednávání takových žádostí v jiném členském státě, nebo v něm nepokračovat vůbec.

(9) Pokud jde o osoby, které žádají o mezinárodní ochranu, mělo by po prověřování následovat posouzení potřeby mezinárodní ochrany. To by mělo umožnit shromažďovat a sdílet veškeré informace s orgány příslušnými pro toto posouzení, jež jsou pro ně relevantní, aby mohly určit vhodný postup pro posouzení žádosti, čímž se toto posouzení urychlí. Prověřování by také mělo zajistit brzkou identifikaci osob se zvláštními potřebami tak, aby byly při určování a provádění použitelného řízení plně zohledněny veškeré zvláštní potřeby v oblasti přijímání a procesními potřebami.

(10) Povinnostmi vyplývajícími z tohoto nařízení by neměla být dotčena ustanovení týkající se odpovědnosti za posouzení žádosti o mezinárodní ochranu upravená v nařízení (EU) č. XX/XXX [nařízení o řízení azylu a migrace].

(11) Toto nařízení by se mělo vztahovat na státní příslušníky třetích zemí a osoby bez státní příslušnosti, kteří jsou zadrženi v souvislosti s nedovoleným překročením vnější hranice členského státu po zemi, po moři nebo vzduchem, s výjimkou státních příslušníků třetích zemí, u nichž se od členského státu nevyžaduje, aby odebíral biometrické údaje podle čl. 14 odst. 1 a 3 nařízení o Eurodacu z jiných důvodů, než je jejich věk, jakož i na osoby po vylodění po pátracích a záchranných operacích, a to bez ohledu na to, zda žádají o mezinárodní ochranu či nikoli. Toto nařízení by se mělo vztahovat také na osoby, které žádají o mezinárodní ochranu na hraničních přechodech nebo v tranzitních prostorech a které nesplňují podmínky vstupu na území.

(12) Prověřování by mělo být prováděno na vnější hranici nebo v její blízkosti před tím, než je dotčeným osobám povoleno vstoupit na území. Členské státy by měly přijmout opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy, která dotčeným osobám zabrání ve vstupu na území v průběhu prověřování. Pokud to bude zapotřebí, mohou v individuálních případech zahrnovat zajištění podle vnitrostátních právních předpisů, které tuto záležitost upravují.

(13) Kdykoli během prověřování vyjde najevo, že státní příslušník třetí země, který je mu podroben, splňuje podmínky článku 6 nařízení (EU) 2016/399, mělo by být prověřování ukončeno a dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země by mělo být povoleno vstoupit na území, aniž je dotčeno uplatnění sankcí podle čl. 5 odst. 3 uvedeného nařízení.

(14) S ohledem na účel výjimky uvedené v čl. 6 odst. 5 nařízení (EU) 2016/399 by osoby, jejichž vstup byl členským státem povolen podle uvedeného ustanovení v individuálním rozhodnutí, neměly být prověřovány, a to navzdory skutečnosti, že nesplňují všechny podmínky vstupu na území.

(15) Všechny osoby podrobené prověřování by měly projít kontrolami s cílem zjistit jejich totožnost a určit, zda nepředstavují hrozbu pro vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví. V případě osob žádajících o mezinárodní ochranu na hraničních přechodech by mělo být zohledněno zjišťování totožnosti a bezpečnostní kontroly prováděné v souvislosti s hraničními kontrolami, aby se zabránilo duplicitě.

(16) Po dokončení prověřování by dotčení státní příslušníci třetích zemí měli být nasměrováni k příslušnému řízení za účelem určení příslušnosti k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu a posouzení potřeby mezinárodní ochrany, nebo by s nimi mělo být zahájeno řízení v souladu se směrnicí 2008/115 (směrnice o navracení). Relevantní informace získané během prověřování by měly být poskytnuty příslušným orgánům na podporu dalšího posouzení každého jednotlivého případu při plném dodržování základních práv. Postupy stanovené směrnicí 2008/115 by se měly začít uplatňovat až po ukončení prověřování. Články 26 a 27 nařízení o azylovém řízení by se měly použít až po ukončení prověřování. Tím by neměla být dotčena skutečnost, že osoby žádající o mezinárodní ochranu v okamžiku zadržení, v průběhu provádění opatření na ochranu hranic na hraničním přechodu nebo během prověřování, by měly být považovány za žadatele.

(17) Po prověřování by mohla také následovat relokace v rámci mechanismu solidarity zavedeného nařízením (EU) XXX/XXX [nařízení o řízení azylu a migrace], pokud členský stát dobrovolně přispívá k úsilí v oblasti solidarity nebo žadatelé o

mezinárodní ochranu nepodléhají řízení na hranicích podle nařízení (EU) XXX/XXX (nařízení o azylovém řízení), nebo v rámci mechanismu řešení krizových situací zavedeného nařízením (EU) XXX/XXX [nařízení o krizových situacích].

(18) V souladu s článkem 12 nařízení (EU) 2016/399 je splnění podmínek pro vstup na území a povolení vstupu vyjádřeno otiskem vstupního razítka v cestovním dokladu. V případě chybějícího vstupního razítka nebo cestovního dokladu se lze domnívat, že daná osoba nesplňuje podmínky vstupu na území. Se spuštěním provozu Systému vstupu/výstupu, který povede k nahrazení razítek záznamem v elektronickém systému, se tato domněnka stane spolehlivější. Členské státy by proto měly provádět prověřování u státních příslušníků třetích zemí, kteří se již nacházejí na daném území a nejsou schopni prokázat, že splnili podmínky vstupu na území členských států. Prověřování takovýchto státních příslušníků třetích zemí je nezbytné, aby se kompenzovala skutečnost, že se jim při příjezdu do schengenského prostoru pravděpodobně podařilo vyhnout se vstupním kontrolám, a proto jim nemohl být odepřen vstup nebo nemohli být na základě prověření nasměrováni k příslušnému řízení. Prostřednictvím nahlížení do databází uvedených v tomto nařízení by prověřování rovněž mohlo pomoci zjistit, zda dotyčná osoba nepředstavuje hrozbu pro vnitřní bezpečnost. Po ukončení prověřování na území by s dotčenými státními příslušníky třetích zemí mělo být zahájeno řízení o navrácení, nebo pokud požádají o mezinárodní ochranu, příslušné azylové řízení. Je třeba se v maximální možné míře vyhnout tomu, aby byl týž státní příslušník třetí země prověřován opakovaně.

(19) Prověřování by mělo být dokončeno co nejdříve a nemělo by trvat déle než pět dnů, pokud se provádí na vnější hranici, a tři dny, pokud se provádí na území členského státu. Jakékoli prodloužení pětidenní lhůty by mělo být vyhrazeno pro výjimečné situace na vnějších hranicích, kdy jsou překročeny kapacity členského státu provádět prověřování z důvodů, které nemůže ovlivnit, jako jsou krizové situace uvedené v článku 1 nařízení XXX/XXX [ návrh nařízení o krizích].

(20) Členské státy by měly určit vhodná místa pro prověřování na vnějších hranicích nebo v jejich blízkosti s přihlédnutím ke geografii a stávající infrastruktuře a zajistit, že prověřování zadržených státních příslušníků třetích zemí i osob, které se dostaví na hraniční přechod, proběhne rychle. Úkoly spojené s prověřováním lze provádět v hotspotech uvedených v čl. 2 bodu 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896[23].

(21) Za účelem dosažení cílů prověřování by měla být zajištěna úzká spolupráce mezi příslušnými vnitrostátními orgány uvedenými v článku 16 nařízení 2016/399, orgány uvedenými v článku 5 [nařízení o azylovém řízení] a orgány odpovědnými za provádění řízení o navrácení podle směrnice 2008/115. Kdykoli je to nutné, měly by být do prověřování úzce zapojeny také orgány ochrany dětí, aby bylo zajištěno, že během prověřování bude náležitě zohledněn nejlepší zájem dítěte. Členské státy by měly mít možnost využívat podpory v mezích mandátů příslušných agentur, zejména Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž a [Agentury Evropské unie pro azyl]. Kdykoli prověřování odhalí skutečnosti související s obchodováním s lidmi v

[23] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1).

souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU[24], členské státy by měly zapojit národní zpravodaje pro boj proti obchodování s lidmi.

(22) Příslušné orgány by měly při provádění prověřování dodržovat Listinu základních práv Evropské unie, zajistit respektování lidské důstojnosti a zajistit, aby nedocházelo k diskriminaci osob založené na pohlaví, rase, barvě pleti, etnickém nebo sociálním původu, genetických rysech, jazyku, náboženském vyznání nebo přesvědčení, politických názorech či jakýchkoli jiných názorech, příslušnosti k národnostní menšině, zdravotním postižení, věku nebo sexuální orientaci. Zvláštní pozornost by měla být věnována nejlepšímu zájmu dítěte.

(23) Aby bylo během prověřování zajištěno dodržování právních předpisů EU a mezinárodního práva, včetně Listiny základních práv, každý členský stát by měl zřídit monitorovací mechanismus a zavést odpovídající záruky jeho nezávislosti. Monitorovací mechanismus by se měl vztahovat zejména na dodržování základních práv v souvislosti s prověřováním, jakož i na dodržování platných vnitrostátních pravidel týkajících se zajištění a dodržování zásady nenavracení podle čl. 3 písm. b) nařízení (EU) 2016/399. Agentura pro základní práva by měla stanovit obecné pokyny pro zřízení a nezávislé fungování takového monitorovacího mechanismu. Členské státy by dále měly mít možnost požádat o podporu Agentury pro základní práva při vývoji svých vnitrostátních monitorovacích mechanismů. Členské státy by rovněž měly mít možnost požádat Agenturu pro základní práva o radu ohledně stanovení metodiky pro tento monitorovací mechanismus a ohledně vhodných opatření v oblasti odborné přípravy. Členským státům by také mělo být umožněno přizvat k účasti na monitorování relevantní a příslušné vnitrostátní, mezinárodní a nevládní organizace a subjekty. Fungováním nezávislého monitorovacího mechanismu by nemělo být dotčeno monitorování základních práv prováděné osobami pověřenými sledováním základních práv Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž podle nařízení (EU) 2019/1896. Členské státy by měly vyšetřovat obvinění z porušení základních práv během prověřování mimo jiné tím, že zajistí, aby stížnosti byly vyřizovány rychle a odpovídajícím způsobem.

(24) Do konce prověřování by orgány odpovědné za prověřování měly vyplnit informační formulář. Formulář by měl být předán orgánům, které posuzují žádosti o mezinárodní ochranu, nebo orgánům příslušným pro navracení – podle toho, ke kterému orgánu je dotyčná osoba nasměrována. V prvním případě by orgány odpovědné za prověřování měly rovněž uvést veškeré prvky, které se mohou zdát relevantní pro určení, zda by příslušné orgány měly žádost dotčeného státního příslušníka třetí země předložit v rámci zrychleného řízení nebo řízení na hranicích.

(25) Biometrické údaje shromážděné během prověřování by příslušné orgány měly spolu s údaji uvedenými v článcích [12, 13, 14 a 14a] nařízení o Eurodacu předat do systému Eurodac ve lhůtách stanovených v uvedeném nařízení.

(26) U všech osob prověřovaných na vnějších hranicích by měla být provedena předběžná zdravotní prohlídka za účelem identifikace osob, které potřebují okamžitou péči nebo vyžadují přijetí dalších opatření, například izolaci z důvodů ochrany veřejného zdraví. Je třeba zohlednit specifické potřeby nezletilých a zranitelných osob. Je-li z okolností zřejmé, že taková prohlídka není nutná, zejména proto, že se celkový stav osoby jeví jako velmi dobrý, nemělo by se prohlídka provádět a dotyčná osoba by o této

[24] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí (Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1).

skutečnosti měla být informována. Předběžná zdravotní prohlídka by měla být provedena zdravotnickými orgány dotčeného členského státu. U státních příslušníků třetích zemí zadržených na území členského státu by předběžná zdravotní prohlídka měla být provedena, pokud je to na první pohled považováno za nezbytné.

(27) Během prověřování by všem dotčeným osobám měla být zaručena životní úroveň v souladu s Listinou základních práv Evropské unie a tyto osoby by měly mít přístup k neodkladné zdravotní péči a základní léčbě v případě onemocnění. Zvláštní pozornost by měla být věnována zranitelným osobám, jako jsou těhotné ženy, starší osoby, rodiny s jedním rodičem, osoby s okamžitě identifikovatelným fyzickým nebo mentálním postižením, osoby, které zjevně utrpěly psychické nebo fyzické trauma a nezletilé osoby bez doprovodu. Zejména v případě nezletilé osoby by informace měly být poskytovány způsobem vhodným pro dítě a odpovídajícím věku dítěte. Všechny orgány podílející se na plnění úkolů souvisejících s prověřováním by měly respektovat lidskou důstojnost, soukromí a zdržet se jakýchkoli diskriminujících jednání nebo chování.

(28) Vzhledem k tomu, že státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou podrobeni prověřování, u sebe nemusí mít nezbytné doklady totožnosti a cestovní doklady potřebné k legálnímu překročení vnější hranice, měl by být v rámci prověřování stanoven postup zjištění totožnosti.

(29) Společné úložiště údajů o totožnosti („CIR“) bylo zřízeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/817 (nařízení o interoperabilitě)[25] s cílem usnadnit a podpořit správné zjištění totožnosti osob registrovaných v Systému vstupu/výstupu („EES“), ve Vízovém informačním systému („VIS“), v Evropském systému pro cestovní informace a povolení („ETIAS“), v Eurodacu a v Evropském informačním systému rejstříků trestů pro státní příslušníky třetích zemí („ECRIS-TCN“), včetně případů neznámých osob, které nedokážou prokázat svou totožnost. Za tímto účelem obsahuje CIR pouze logicky oddělené údaje o totožnosti, cestovních dokladech a biometrické údaje uložené v systémech EES, VIS, ETIAS, Eurodac a ECRIS-TCN. V CIR jsou uloženy pouze osobní údaje nezbytně nutné k provedení přesného zjištění totožnosti. Osobní údaje zaznamenané v CIR nejsou uchovávány déle, než je nezbytně nutné pro potřeby základních systémů, a měly by být automaticky vymazány, jakmile jsou údaje vymazány ze základních systémů. Nahlížení do CIR umožňuje spolehlivé a úplné zjištění totožnosti osob, neboť v jednom kroku lze rychle a spolehlivě prohlížet údaje o totožnosti uložené v EES, VIS, ETIAS, Eurodacu a ECRIS-TCN, a to při zajištění maximální ochrany údajů a zabránění zbytečnému zpracování nebo duplikaci údajů.

(30) Za účelem zjištění totožnosti prověřovaných osob by mělo být ověřování v CIR zahájeno za přítomnosti prověřované osoby. Během uvedeného ověřování by měly být biometrické údaje této osoby porovnány s údaji obsaženými v CIR. Pokud nelze biometrické údaje osoby použít nebo pokud vyhledávání na základě těchto údajů není úspěšné, lze pro vyhledávání použít údaje o totožnosti dané osoby ve spojení s údaji o cestovním dokladu, pokud jsou tyto údaje k dispozici. V souladu se zásadami nezbytnosti a proporcionality a v případě, kdy vyhledávání ukáže, že údaje o této

[25] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/817 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti hranic a víz a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 a (EU) 2018/1861 a rozhodnutí Rady 2004/512/ES a 2008/633/SVV (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 27).

osobě jsou uložené v CIR, měly by mít orgány členského státu přístup do CIR za účelem nahlížení do údajů o totožnosti, údajů o cestovním dokladu a biometrických údajů této osoby, aniž by bylo v CIR jakkoli uvedeno, do kterého informačního systému EU tyto údaje patří.

(31) Vzhledem k tomu, že použití CIR pro účely zjištění totožnosti bylo nařízením (EU) 2019/817 omezeno na usnadnění a podporu správného zjištění totožnosti osob registrovaných v EES, VIS, ETIAS, Eurodacu a ECRIS-TCN v situacích policejních kontrol na území členských států, je třeba uvedené nařízení pozměnit tak, aby zahrnovalo další účel použití CIR k zjištění totožnosti osob v průběhu prověřování stanoveného tímto nařízením.

(32) Vzhledem k tomu, že řada prověřovaných osob u sebe nemusí mít žádné cestovní doklady, měly by mít orgány provádějící prověřování přístup ke všem dalším relevantním dokumentům v držení dotčených osob v případech, kdy nejsou biometrické údaje těchto osob použitelné nebo kdy vyhledávání v CIR není úspěšné. Orgány by měly mít možnost využívat i jiné než biometrické údaje z těchto dokumentů s cílem provádět kontroly v příslušných databázích.

(33) Zjišťování totožnosti osob během hraničních kontrol na hraničním přechodu a jakékoli nahlížení do databází v souvislosti s ostrahou hranic nebo policejními kontrolami v oblasti vnějších hranic orgány, které dotčenou osobu nasměrovaly k prověření, by mělo být považováno za součást prověřování a nemělo by se opakovat, ledaže by takové opakování odůvodňovaly zvláštní okolnosti.

(34) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění čl. 11 odst. 5 a čl. 12 odst. 5 tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[26]. Při přijímání příslušných prováděcích aktů by se měl použít přezkumný postup.

(35) Prověřování by mělo rovněž posoudit, zda by vstup státních příslušníků třetích zemí na území Unie mohl představovat hrozbu pro vnitřní bezpečnost nebo pro veřejný pořádek.

(36) Jelikož se prověřování vztahuje na osoby, které se nacházejí na vnější hranici, aniž by splňovaly podmínky vstupu, nebo na osoby, které byly vyloděny po pátrací a záchranné operaci, měly by být bezpečnostní kontroly prováděné v rámci prověřování alespoň na podobné úrovni jako kontroly prováděné u státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají předem o povolení ke vstupu na území Unie za účelem krátkodobého pobytu, ať už podléhají vízové povinnosti, nebo ne.

(37) Pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou na základě své státní příslušnosti osvobozeni od vízové povinnosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806[27], stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240[28]

---

[26] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

[27] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 39).

[28] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU)

(nařízení ETIAS) povinnost žádat o cestovní povolení pro krátkodobý pobyt v EU. Před získáním tohoto cestovního povolení jsou osobní údaje předložené dotčenými osobami podrobeny bezpečnostním kontrolám v řadě databází EU – Vízovém informačním systému (VIS), Schengenském informačním systému (SIS), Systému vstupu/výstupu (EES), Evropském systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS), na základě údajů Europolu zpracovávaných pro účely uvedené v čl. 18 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2016/794[29], databázi ECRIS-TCN[30], a také v databázích Interpolu – databázi odcizených a ztracených cestovních dokladů (SLTD) a databázi cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících (TDAWN).

(38) Pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, kteří podléhají vízové povinnosti podle nařízení (EU) 2018/1806, tito jsou podrobeni bezpečnostním kontrolám ve stejných databázích jako státní příslušníci třetích zemí bez vízové povinnosti podle nařízení (EU) 810/2009 a nařízení (EU) 767/2008 před vydáním víza.

(39) Z úvahy rozvinuté v 36. bodě odůvodnění vyplývá, že pokud jde o osoby podléhající prověřování, mělo by automatické ověřování prováděné z bezpečnostních důvodů vycházet z porovnání se stejnými systémy jako u žadatelů o vízum nebo cestovní povolení podle Evropského systému pro cestovní informace a povolení: VIS, EES, ETIAS, SIS, ECRIS-TCN, Europol a databáze Interpolu SLTD a TDAWN. Prověřované osoby by rovněž měly být kontrolovány na základě databáze ECRIS-TCN o osobách odsouzených v souvislosti s teroristickými trestnými činy a jinými formami závažné trestné činnosti, údajů Europolu uvedenými ve 38. bodě odůvodnění, a databází Interpolu – databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů a databáze cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících.

(40) Tyto kontroly by měly být prováděny způsobem, který zajistí, že z uvedených databází budou načteny pouze údaje nezbytné k provedení bezpečnostních kontrol. Co se týče osob, které požádaly o mezinárodní ochranu na hraničním přechodu, nahlížení do databází za účelem provedení bezpečnostní kontroly v rámci prověřování by se mělo zaměřit na databáze, do kterých nebylo nahlédnuto při hraniční kontrole na vnější hranici, čímž se zabrání opakovaným nahlížením do databází.

(41) Je-li to pro účely bezpečnostní kontroly odůvodněné, mohlo by prověřování v souladu s vnitrostátními právními předpisy zahrnovat také kontrolu předmětů v držení státních příslušníků třetích zemí. Jakákoli opatření uplatňovaná v této souvislosti by měla být přiměřená a měla by respektovat lidskou důstojnost prověřovaných osob prověřování. Zapojené orgány by měly zajistit dodržování základních práv dotčených jednotlivců, včetně práva na ochranu osobních údajů a svobodu projevu.

(42) Vzhledem k tomu, že orgány příslušné k provádění prověřování potřebují přístup k systémům EES, ETIAS, VIS a ECRIS-TCN, aby mohly zjistit, zda by dotyčná osoba mohla představovat hrozbu pro vnitřní bezpečnost nebo pro veřejný pořádek, měla by

---

č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1).

[29] Nařízení (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

[30] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 2019/816 ze dne 17. dubna 2019, kterým se zřizuje centralizovaný systém pro identifikaci členských států, jež mají informace o odsouzeních státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti (ECRIS-TCN), na doplnění Evropského informačního systému rejstříků trestů, a kterým se mění nařízení (EU) 2018/1726 (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 1).

být nařízení (ES) č. 767/2008, nařízení (EU) 2017/2226, nařízení (EU) 2018/1240 a nařízení (ES) č. 2019/816 změněna tak, aby stanovila toto dodatečné přístupové právo, které v uvedených nařízeních v současnosti stanoveno není. V případě nařízení (EU) 2019/816 by tato změna měla být z důvodu proměnné geometrie provedena prostřednictvím jiného nařízení, než je toto nařízení.

(43) K provádění vyhledávání v evropských databázích, EES, ETIAS, VIS a ECRIS-TCN za účelem zjištění totožnosti nebo v příslušném případě pro účely bezpečnostních kontrol by měl být používán Evropský vyhledávací portál (ESP) zřízený nařízením (EU) 2019/817.

(44) Jelikož účinné provádění prověřování závisí na správném zjištění totožnosti dotčených jednotlivců a jejich bezpečnostního kontextu, je nahlížení do evropských databází za tímto účelem odůvodněno stejnými cíli, pro které byly jednotlivé databáze zřízeny, a sice účinnou správou vnějších hranic Unie, vnitřní bezpečností Unie a účinným prováděním azylové a návratové politiky Unie.

(45) Jelikož cílů tohoto nařízení, jmenovitě posílení kontroly osob, které se chystají vstoupit do schengenského prostoru, a jejich nasměrování k příslušným řízením, nemůže být dosaženo jednotlivými členskými státy, je nutné stanovit společná pravidla na úrovni Unie. Unie proto může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(46) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení doplňuje schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(47) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES[31]; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

(48) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES[32].

(49) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji

---

31 Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

32 Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES[33].

(50) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu podepsaného mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU[34].

(51) Pokud jde o Kypr, Bulharsko, Rumunsko a Chorvatsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

*Článek 1*

*Předmět a oblast působnosti*

Toto nařízení zavádí prověřování na vnějších hranicích členských států vztahující se na všechny státní příslušníky třetích zemí, kteří překročili vnější hranice nedovoleným způsobem, kteří požádali o mezinárodní ochranu v průběhu hraničních kontrol, aniž by splňovali podmínky vstupu, nebo kteří byli vyloděni po pátrací a záchranné operaci, přičemž toto prověřování se provádí před tím, než jsou nasměrováni k příslušnému řízení.

Účelem prověřování je posílení kontrol osob, které se chystají vstoupit do schengenského prostoru, a jejich nasměrování k příslušnému řízení.

Předmětem prověřování je zjištění totožnosti všech státních příslušníků třetích zemí, kteří mu podléhají, a ověření v příslušných databázích, že osoby podléhající prověřování nepředstavují hrozbu pro vnitřní bezpečnost. Prověřování zahrnuje v příslušných případech také zdravotní prohlídky za účelem identifikace zranitelných osob a osob, které vyžadují zdravotní péči, nebo které představují hrozbu pro veřejné zdraví. Tyto kontroly napomohou k nasměrování těchto osob k příslušným řízením.

Prověřování se provádí také na území členských států v případě, že nic nenasvědčuje tomu, že státní příslušníci třetích zemí prošli kontrolou na vnějších hranicích.

---

[33] Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

[34] Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

*Článek 2*

*Definice*

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „nedovoleným překročením vnější hranice“ překročení vnější hranice členského státu po zemi, po moři nebo vzduchem v místech mimo hraniční přechody nebo mimo stanovenou provozní dobu, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) 2016/399;
2. „hrozbou pro veřejné zdraví“ hrozba pro veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 21 nařízení (EU) 2016/399;
3. „ověřením“ proces porovnání souborů údajů, jehož účelem je zjistit, zda je deklarovaná totožnost správná (kontrola porovnáním dvou údajů);
4. „zjištěním totožnosti“ proces určení totožnosti osoby mimo jiné pomocí prohledávání databáze podle vícenásobných souborů údajů (kontrola porovnáním více údajů);
5. „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a která není osobou požívající právo na volný pohyb podle práva Unie ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení (EU) 2016/399.

*Článek 3*

*Prověřování na vnější hranici*

1. Toto nařízení se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří:
   a) jsou zadrženi v souvislosti s nedovoleným překročením vnější hranice členského státu po zemi, po moři nebo vzduchem, s výjimkou státních příslušníků třetích zemí, v jejichž případě nemá členský stát povinnost snímat biometrické údaje podle čl. 14 odst. 1 a 3 nařízení (EU) 603/2013 z jiných důvodů, než je jejich věk, nebo
   b) jsou po pátrací a záchranné operaci vyloděni na území některého členského státu.

   Prověřování se na tyto osoby vztahuje bez ohledu na to, zda požádaly o mezinárodní ochranu.
2. Prověřování se vztahuje také na všechny státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o mezinárodní ochranu na hraničních přechodech na vnějších hranicích nebo v tranzitních prostorech a kteří nesplňují podmínky vstupu stanovené v článku 6 nařízení (EU) 2016/399.
3. Prověřováním není dotčeno použití čl. 6 odst. 5 nařízení (EU) 2016/399 s výjimkou situace, kdy osoba, které je určeno individuální rozhodnutí vydané členským státem na základě čl. 6 odst. 5 písm. c) uvedeného nařízení, žádá o mezinárodní ochranu.

*Článek 4*

*Povolení ke vstupu na území členského státu*

1. Během prověřování není osobám uvedeným v čl. 3 odst. 1 a 2 povolen vstup na území členského státu.
2. Pokud během prověřování vyjde najevo, že dotčený státní příslušník třetí země splňuje podmínky vstupu podle článku 6 nařízení (EU) 2016/399, prověřování se přeruší a dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země se povolí vstup na území, aniž je dotčeno uplatňování sankcí podle čl. 5 odst. 3 uvedeného nařízení.

*Článek 5*

*Prověřování na území členského státu*

Členské státy uplatní prověřování na státní příslušníky třetích zemí, kteří se nacházejí na jejich území a u kterých nic nenasvědčuje tomu, že překročili vnější hranici a vstoupili na území členských států dovoleným způsobem.

*Článek 6*

*Požadavky na prověřování*

1. V případech uvedených v článku 3 se prověřování provádí v místech na vnějších hranicích nebo v jejich blízkosti.
2. V případech uvedených v článku 5 se prověřování provádí na jakémkoli vhodném místě na území členského státu.
3. V případech uvedených v článku 3 se prověření provede neprodleně a v každém případě se dokončí do pěti dnů od zadržení v oblasti vnějších hranic, vylodění na území dotčeného členského státu nebo dostavení se na hraniční přechod. Za výjimečných okolností, kdy je potřeba současně prověřovat nepřiměřeně vysoký počet státních příslušníků třetích zemí, což v praxi znemožňuje dokončit prověřování v uvedené lhůtě, může být lhůta pěti dnů prodloužena nejvýše o dalších pět dnů.

   Pokud jde o osoby uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. a), na které se vztahuje čl. 14 odst. 1 a 3 nařízení (EU) č. 603/2013, lhůta pro prověřování se zkracuje na dva dny v případě, že fyzicky zůstávají na vnější hranici déle než 72 hodin.
4. Členské státy neprodleně informují Komisi o výjimečných okolnostech uvedených v odstavci 3. Rovněž uvědomí Komisi, jakmile důvody pro prodloužení lhůty pro prověřování pominou.
5. Prověřování uvedené v článku 5 se provede neprodleně a v každém případě se dokončí do tří dnů od zadržení.
6. Prověřování zahrnuje tyto povinné prvky:
   a) předběžná zdravotní prohlídka a zjištění zranitelnosti podle článku 9;
   b) zjištění totožnosti uvedené v článku 10;

c) zanesení biometrických údajů do příslušných databází podle čl. 14 odst. 6, pokud k němu dosud nedošlo;

d) bezpečnostní kontrola podle článku 11;

e) vyplnění informačního formuláře podle článku 13;

f) nasměrování k příslušnému řízení podle článku 14.

7. Členské státy určí orgány příslušné k prověřování. K účinnému provádění prověřování poskytnou odpovídající personál a dostatečné prostředky.

Členské státy určí kvalifikovaný zdravotnický personál, který bude provádět zdravotní prohlídku uvedenou v článku 9. V případě potřeby jsou rovněž zapojeny vnitrostátní orgány ochrany dětí a národní zpravodajové pro boj proti obchodování s lidmi.

Příslušným orgánům mohou při provádění prověřování pomáhat či je podporovat odborníci nebo styční důstojníci a týmy vyslané Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a [Agenturou Evropské unie pro azyl] v mezích jejich mandátů.

*Článek 7*

*Monitorování základních práv*

1. Členské státy přijmou příslušná ustanovení k vyšetřování obvinění z nedodržování základních práv v souvislosti s prověřováním.

2. Každý členský stát zřídí nezávislý monitorovací mechanismus, který bude zajišťovat

– dodržování právních předpisů EU a mezinárodního práva, včetně Listiny základních práv, v průběhu prověřování,

– v příslušných případech dodržování vnitrostátních pravidel pro zajištění dotčených osob, zejména pokud jde o důvody a délku zajištění,

– účinné a neprodlené projednání obvinění z porušování základních práv v souvislosti s prověřováním, i pokud jde o přístup k azylovému řízení a porušování zásady nenavracení.

Členské státy zavedou přiměřené záruky, aby byla zajištěna nezávislost mechanismu.

Agentura pro základní práva vydá pro členské státy obecné pokyny týkající se zřízení a nezávislého fungování takového mechanismu. Členské státy mohou dále Agenturu pro základní práva požádat o poskytnutí podpory při vývoji svých vnitrostátních monitorovacích mechanismů, včetně záruk nezávislosti takového mechanismu, metodiky monitorování a odpovídajících programů odborné přípravy.

Členské státy mohou přizvat k účasti na monitorování příslušné vnitrostátní, mezinárodní a nevládní organizace a subjekty.

*Článek 8*

*Poskytnutí informací*

1. Státní příslušníci třetích zemí, na které se vztahuje prověřování, jsou stručně informováni o účelu a náležitostech prověřování:

a) krocích a náležitostech prověřování, jakož i jeho možných výsledcích;

b) právech a povinnostech státních příslušníků třetích zemí během prověřování, včetně jejich povinnosti setrvat během prověřování v určených zařízeních.

2. V příslušných případech obdrží během prověřování také informace o:

a) platných pravidlech pro podmínky vstupu státních příslušníků třetích zemí v souladu s nařízením 2016/399 [Schengenský hraniční kodex], jakož i o dalších podmínkách setrvání a pobytu uplatňovaných dotčeným členským státem, pokud tyto informace dosud nebyly poskytnuty;

b) pokud požádali o mezinárodní ochranu nebo existují náznaky, že o ni chtějí požádat, informace o povinnosti požádat o mezinárodní ochranu v členském státě prvního vstupu nebo legálního pobytu stanovené v čl. [9 odst. 1 a 2] nařízení (EU) č. XXX/XXX [bývalé dublinské nařízení], o následcích porušení povinnosti stanovených v čl. [10 odst. 1] uvedeného nařízení a informace stanovené v článku 11 uvedeného nařízení, jakož i o postupech, které následují po podání žádosti o mezinárodní ochranu;

c) povinnosti neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí navrátit se v souladu se směrnicí XXXXX [směrnice o navracení];

d) možnostech registrace do programu poskytujícího logistickou, finanční a jinou hmotnou nebo věcnou pomoc za účelem podpory dobrovolného opuštění území;

e) podmínkách účasti na relokaci v souladu s článkem XX nařízení (EU) č. XXX/XXX [bývalé dublinské nařízení];

f) informacích uvedených v článku 13 nařízení (EU) 2016/679[35] [GDPR].

3. Informace poskytované během prověřování se poskytují v jazyce, kterému státní příslušník třetí země rozumí, nebo o kterém se důvodně předpokládá, že mu rozumí. Informace se poskytují písemně a za výjimečných okolností, je-li to nutné, ústně za pomoci tlumočnických služeb. Poskytují se vhodným způsobem s přihlédnutím k věku a pohlaví dané osoby.

4. Členské státy mohou relevantním a příslušným vnitrostátním, mezinárodním a nevládním organizacím a subjektům povolit, aby státním příslušníkům třetích zemí poskytovaly během prověřování informace podle tohoto článku v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

*Článek 9*

*Zdravotní prohlídky a zranitelnost*

1. Na státní příslušníky třetích zemí prověřované podle článku 3 se vztahuje předběžná prohlídka zdravotního stavu s cílem zjistit případnou potřebu okamžité péče nebo nutnost izolace z důvodů ochrany veřejného zdraví, ledaže by příslušné orgány byly na základě okolností týkajících se celkového stavu jednotlivých státních příslušníků třetí země a důvodů jejich předání k prověřování přesvědčeny, že předběžná

[35] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), Úř. věst L 119, 4.5.2016.

zdravotní prohlídka není nutná. V takovém případě tyto osoby odpovídajícím způsobem informují.

2. V příslušných případech se ověří, zda se osoby uvedené v odstavci 1 nacházejí ve zranitelné situaci, jsou oběťmi mučení nebo mají zvláštní potřeby při přijetí či zvláštní procesní potřeby ve smyslu článku 20 [přepracované] směrnice o podmínkách přijímání.

3. Existují-li náznaky zranitelnosti nebo zvláštních potřeb při přijetí či zvláštních procesních potřeb, je dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země poskytnuta včasná a přiměřená podpora s ohledem na jeho fyzické a duševní zdraví. V případě nezletilých osob poskytuje podporu personál, který je odborně připraven a kvalifikován pro jednání s nezletilými osobami, a to ve spolupráci s orgány ochrany dětí.

4. Je-li to na základě daných okolností považováno za nezbytné, vztahuje se na státní příslušníky třetích zemí prověřované podle článku 5 předběžná zdravotní prohlídka, zejména za účelem zjištění, zda zdravotní stav osoby vyžaduje okamžitou péči, zvláštní pomoc nebo izolaci.

*Článek 10*

*Zjištění totožnosti*

1. Totožnost státních příslušníků třetích zemí prověřovaných podle článku 3 nebo článku 5 se ověřuje nebo zjišťuje v rozsahu, v němž k tomu dosud nedošlo při uplatňování článku 8 nařízení (EU) 2016/399, na základě následujících dokladů nebo údajů a s využitím vnitrostátních a evropských databází:

   a) doklad totožnosti, cestovní nebo jiné doklady;

   b) údaje nebo informace, které poskytl dotčený státní příslušník třetí země, nebo které od něj byly získány, a

   c) biometrické údaje.

2. Za účelem zjištění totožnosti podle odstavce 1 provedou příslušné orgány vyhledávání ve všech relevantních vnitrostátních databázích a společném úložišti údajů o totožnosti (CIR) uvedeném v článku 17 nařízení (EU) 2019/817. Za tímto účelem se použijí biometrické údaje státního příslušníka třetí země pořízené během prověřování, jakož i údaje o totožnosti a, jsou-li k dispozici, údaje z cestovního dokladu.

3. Pokud nelze biometrické údaje státního příslušníka třetí země použít nebo pokud vyhledávání na základě údajů uvedených v odstavci 2 není úspěšné, použijí se pro vyhledávání uvedené v odstavci 2 údaje o totožnosti státního příslušníka třetí země ve spojení s údaji o dokladu totožnosti, cestovním či jiném dokladu nebo s použitím údajů o totožnosti poskytnutých tímto státním příslušníkem třetí země.

4. Pokud je to možné, zahrnují kontroly také ověření alespoň jednoho z biometrických identifikátorů integrovaných do průkazu totožnosti, cestovního či jiného dokladu.

*Článek 11*

*Bezpečnostní kontrola*

1. Státní příslušníci třetích zemí prověřovaní podle článku 3 nebo článku 5 podstoupí bezpečnostní kontrolu, aby se ověřilo, zda nepředstavují hrozbu pro vnitřní bezpečnost. Bezpečnostní kontrola se může vztahovat jak na státní příslušníky třetích zemí, tak na předměty v jejich držení. Na veškeré provedené prohlídky se použijí právní předpisy dotčeného členského státu.

2. Za účelem provedení bezpečnostní kontroly uvedené v odstavci 1 provedou příslušné orgány vyhledávání v příslušných vnitrostátních databázích a databázích Unie, zejména v Schengenském informačním systému (SIS), a to v rozsahu, v jakém tak dosud neučinily v souladu s čl. 8 odst. 3 písm. a) bodem vi) nařízení (EU) 2016/399.

3. Pokud tak již nebylo učiněno během kontrol uvedených v článku 8 nařízení (EU) 2016/399, provede příslušný orgán vyhledávání v Systému vstupu/výstupu (EES), Evropském systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS), včetně seznamu zájmových osob ETIAS uvedeného v článku 29 nařízení (EU) 2018/1240, Vízovém informačním systému (VIS), systému ECRIS-TCN, pokud jde o odsouzení za teroristické trestné činy a jiné formy závažné trestné činnosti, údajích Europolu zpracovávaných pro účely uvedené v čl. 18 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2016/794 a databázích cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících vedené Interpolem (Interpol TDAWN), a to na základě údajů uvedených v čl. 10 odst. 1 a s použitím přinejmenším údajů uvedených v písmenu c) uvedeného ustanovení.

4. Pokud jde o nahlížení do databází EES, ETIAS a VIS podle odstavce 3, lze získat údaje pouze o zamítnutí žádosti o cestovní povolení, odepření vstupu nebo rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza či povolení k pobytu, jeho prohlášení za neplatné nebo zrušení, která vycházejí z bezpečnostních důvodů.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobný postup a specifikace získávání údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 2.

*Článek 12*

*Náležitosti provádění bezpečnostních kontrol*

1. Vyhledávání uvedené v čl. 10 odst. 2 a v čl. 11 odst. 2 související s informačními systémy EU a CIR lze zahájit pomocí Evropského vyhledávacího portálu v souladu s kapitolou II nařízení (EU) 2019/817 a s kapitolou II nařízení (EU) 2019/818[36].

2. Pokud je na základě vyhledávání podle čl. 11 odst. 3 nalezena shoda s údaji v jednom z informačních systémů, má příslušný orgán přístup k nahlédnutí do souboru odpovídajícího této shodě v příslušném informačním systému za účelem stanovení rizika pro vnitřní bezpečnost podle čl. 11 odst. 1.

[36] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti policejní a justiční spolupráce, azylu a migrace (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 85).

3. Je-li na základě vyhledávání uvedeného v čl. 11 odst. 3 nalezena shoda s údaji Europolu, informuje příslušný orgán členského státu Europol, aby v případě potřeby přijal veškerá vhodná následná opatření v souladu s příslušnými právními předpisy.

4. Je-li na základě vyhledávání uvedeného v čl. 11 odst. 3 nalezena shoda v databázi cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících vedené Interpolem (Interpol TDAWN), informuje příslušný orgán členského státu národní ústřednu Interpolu členského státu, který zahájil vyhledávání, aby v případě potřeby přijal veškerá vhodná následná opatření v souladu s příslušnými právními předpisy.

5. Komise přijme prováděcí akty k upřesnění postupu spolupráce mezi orgány odpovědnými za provádění prověřování, národními ústřednami Interpolu, národní jednotkou Europolu a ústředními orgány ECRIS-TCN za účelem stanovení rizika pro vnitřní bezpečnost. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 2.

*Článek 13*

*Informační formulář*

Po dokončení prověřování vyplní příslušné orgány s ohledem na osoby uvedené v článcích 3 a 5 formulář v příloze I, který obsahuje:

a) jméno, datum a místo narození a pohlaví;

b) původně uvedené státní příslušnosti, země pobytu před příjezdem a jazyky, kterými daná osoba hovoří;

c) odůvodnění nedovoleného příjezdu, nedovoleného vstupu na území a případně neoprávněného setrvání nebo pobytu, včetně informace o tom, zda daná osoba podala žádost o mezinárodní ochranu;

d) získané informace o cestovních trasách, včetně místa odjezdu, míst předchozího pobytu, třetích zemí transitu a zemí, kde mohla být požadována nebo udělena ochrana, jakož i informace o zamýšleném cíli cesty v rámci Unie;

e) informace o pomoci poskytnuté osobou nebo zločineckou organizací v souvislosti s nedovoleným překročením hranice a v případech podezření na převaděčství veškeré související informace.

*Článek 14*

*Výsledek prověřování*

1. Státní příslušníci třetích zemí uvedení v čl. 3 odst. 1 písm. a) a b) tohoto nařízení, kteří

– nepožádali o mezinárodní ochranu a

– u nichž prověřování nezjistilo, že splňují podmínky vstupu na území stanovené v článku 6 nařízení (EU) 2016/399,

jsou nasměrováni k příslušným orgánům za účelem řízení podle směrnice (EU) 2008/115/ES (směrnice o navracení).

V případech, které nesouvisejí s pátracími a záchrannými operacemi, může být vstup odepřen v souladu s článkem 14 nařízení 2016/399.

Formulář uvedený v článku 13 se postoupí příslušným orgánům, ke kterým je státní příslušník třetí země nasměrován.

2. Státní příslušníci třetích zemí, kteří požádali o mezinárodní ochranu, budou spolu s formulářem uvedeným v článku 13 tohoto nařízení nasměrováni k orgánům uvedeným v článku XY nařízení (EU) č. XXX/XXX [nařízení o azylovém řízení]. Při této příležitosti orgány provádějící prověřování zaznamenají do informačního formuláře všechny skutečnosti, které se na první pohled jeví jako důležité pro nasměrování dotčených státních příslušníků třetích zemí k zrychlenému řízení nebo řízení na hranicích.

3. Má-li být státní příslušník třetí země relokován v rámci mechanismu solidarity zavedeného článkem XX nařízení (EU) č. XXXX/XXXX [dublinské nařízení], je dotčený státní příslušník třetí země společně s formulářem uvedeným v článku 13 nasměrován k příslušným orgánům dotčených členských států.

4. Se státními příslušníky třetích zemí uvedenými v článku 5, kteří

– nepožádali o mezinárodní ochranu a

– u nichž prověřování nezjistilo, že splňují podmínky vstupu a pobyt,

je zahájeno řízení o navrácení v souladu se směrnicí 2008/115/ES.

5. Pokud státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou prověřováni podle článku 5, požádají o mezinárodní ochranu podle článku 25 nařízení (EU) č. XXX/XXX (nařízení o azylovém řízení), použije se odpovídajícím způsobem odstavec 2 tohoto článku.

6. V případě státních příslušníků třetích zemí, na které se vztahuje nařízení EU č. XXX/XXX [nařízení o Eurodacu], sejmou příslušné orgány biometrické údaje uvedené v článcích [10, 13, 14 a 14a] uvedeného nařízení (EU) a předají je v souladu s uvedeným nařízením.

7. Pokud jsou státní příslušníci třetích zemí uvedení v čl. 3 odst. 1 a článku 5 nasměrováni k příslušnému azylovému řízení nebo řízení o navrácení, prověřování se ukončí. I když nebyly všechny kontroly dokončeny ve lhůtách uvedených v čl. 6 odst. 3 a 5, prověřování dotyčné osoby se přesto ukončí a osoba je nasměrována k příslušnému řízení.

*Článek 15*

*Postup projednávání ve výboru*

1. Komisi je nápomocen výbor. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

*Článek 16*

*Změny nařízení (ES) č. 767/2008*

Nařízení (ES) č. 767/2008 se mění takto:

1) V článku 6 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Přístup do VIS pro účely nahlížení do údajů je vyhrazen výlučně řádně zmocněným pracovníkům ústřední jednotky ETIAS, vnitrostátních orgánů každého členského státu, včetně řádně zmocněných pracovníků národních jednotek ETIAS určených podle článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240, které jsou příslušné pro účely stanovené v článcích 15 až 22, řádně zmocněným pracovníkům vnitrostátních orgánů každého členského státu a agentur Unie, které jsou příslušné pro účely stanovené v článcích 20 a 21 nařízení 2019/817, a příslušným orgánům stanoveným podle čl. 6 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/XXX[37]. Tento přístup je omezen rozsahem, v jakém jsou tyto údaje potřebné k plnění jejich úkolů pro tyto účely, a musí být přiměřený sledovaným cílům.“

*Článek 17*

*Změny nařízení (EU) 2017/2226*

Nařízení (EU) 2017/2226 se mění takto:

1) V čl. 6 odst. 1 se doplňuje nové písmeno 1), které zní:

1) podpořit cíle prověřování stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/XXX[38], zejména pokud jde o kontroly stanovené v článku 10 uvedeného nařízení.“

2) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„2a. Příslušné orgány uvedené v čl. 5 odst. 6 nařízení (EU) 2020/XXX mají přístup do systému EES za účelem prohlížení údajů.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„Přístup k údajům EES uloženým v CIR je vyhrazen výlučně řádně zmocněným pracovníkům vnitrostátních orgánů každého členského státu a řádně zmocněným pracovníkům agentur Unie, které jsou příslušné pro účely stanovené v článcích 20, 20a a 21 nařízení (EU) 2019/817. Tento přístup je omezen rozsahem, v jakém jsou tyto údaje potřebné k plnění jejich úkolů pro tyto účely, a musí být přiměřený sledovaným cílům.“

*Článek 18*

*Změny nařízení (EU) 2018/1240*

Nařízení (EU) 2018/1240 se mění takto:

1) V článku 4 se písmeno a) nahrazuje tímto:

---

[37] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. XXX ze dne [...], kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817.

[38] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. XXX ze dne [...], kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817.

„a) přispívá k vysoké úrovni bezpečnosti tím, že zajišťuje důkladné posouzení žadatelů, pokud jde o riziko, které mohou představovat pro vnitřní bezpečnost, před jejich příjezdem na hraniční přechody na vnějších hranicích, a osob podléhajících prověřování podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/XXX[39] [nařízení o prověřování] s cílem určit, zda existují skutkové poznatky nebo rozumné důvody založené na skutkových poznatcích vedoucí k závěru, že přítomnost dané osoby na území členských států představuje bezpečnostní riziko;“.

1) V článku 13 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Každý členský stát určí příslušné vnitrostátní orgány uvedené v odstavcích 1, 2 a 4 tohoto článku a příslušný orgán uvedený v čl. 5 odst. 6 nařízení (EU) 2020/XXX a neprodleně sdělí jejich seznam agentuře eu-LISA v souladu s čl. 87 odst. 2 tohoto nařízení. V tomto seznamu se u každého orgánu uvede, za jakým účelem mají jeho řádně pověření pracovníci přístup k údajům informačního systému ETIAS v souladu s odstavci 1, 2 a 4 tohoto článku.“

*Článek 19*

*Změny nařízení (EU) 2019/817*

Nařízení (EU) 2019/817 se mění takto:

1) V článku 17 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„Zřizuje se společné úložiště údajů o totožnosti (CIR), které vytváří individuální soubor pro každou osobu registrovanou v EES, VIS, ETIAS, Eurodacu nebo ECRIS-TCN a obsahuje údaje uvedené v článku 18, s cílem usnadnit a podpořit správné zjištění totožnosti osob registrovaných v EES, VIS, ETIAS, Eurodacu a ECRIS-TCN v souladu s články 20 a 20a, podpořit v souladu s článkem 21 fungování MID a v souladu s článkem 22 usnadnit a zjednodušit přístup určených orgánů a Europolu k EES, VIS, ETIAS a Eurodacu, pokud je to nezbytné k prevenci, odhalování nebo vyšetřování teroristických trestných činů či jiných závažných trestných činů.“

2) Vkládá se nový článek 20a, který zní:

*„Článek 20a*

Přístup do společného úložiště údajů o totožnosti pro účely zjištění totožnosti v souladu s nařízením (EU) 2020/XXX

1. Vyhledávání v CIR provádí určený příslušný orgán definovaný v čl. 6 odst. 7 nařízení (EU) 2020/XXX pouze za účelem zjištění totožnosti osoby podle článku 10 uvedeného nařízení a za předpokladu, že postup byl zahájen za přítomnosti této osoby.

2. Pokud vyhledávání ukáže, že údaje o této osobě jsou uloženy v CIR, má příslušný orgán přístup k údajům uvedeným v čl. 18 odst. 1, jakož i k údajům uvedeným v čl. 18 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818.“

[39] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. XXX ze dne [...], kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817.

*Článek 20*

*Hodnocení*

[Tři roky po vstupu v platnost podá Komise zprávu o provádění opatření stanovených v tomto nařízení.]

Nejdříve [pět] let ode dne použitelnosti tohoto nařízení, a poté každých pět let, provede Komise jeho hodnocení. Komise předloží zprávu s hlavními zjištěními Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Členské státy poskytnou Komisi veškeré informace nezbytné pro vypracování této zprávy, a to nejpozději šest měsíců před uplynutím lhůty [pěti] let.

*Článek 21*

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

| | |
|---|---|
| *Za Evropský parlament* | *Za Radu* |
| *předseda/předsedkyně* | *předseda/předsedkyně* |

# LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

## 1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

### 1.1 Název návrhu/podnětu

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226 a (EU) 2018/1240

### 1.2 Příslušné oblasti politik (skupina programů)

Okruh 4 (Migrace a správa hranic). Hlava 11: Správa hranic

Ochrana vnějších hranic:

zajištění kontroly osob a účinného dohledu nad překračováním vnějších hranic

### 1.3 Návrh/podnět se týká:

☑ **nové akce**

☐ **prodloužení stávající akce**

☐ **sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci**

### 1.4 Odůvodnění návrhu/podnětu

*1.4.1 Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Tento návrh navazuje na oznámení předsedkyně Evropské komise Ursuly von der Leyenové ze září 2019 týkající se přijetí nového paktu o migraci a azylu, který stanoví komplexní přístup k vnějším hranicím, azylovému systému a systému navracení, schengenskému prostoru volného pohybu a vnějšímu rozměru.

Návrh doprovází sdělení Komise o novém paktu o migraci a azylu, jehož cílem je posílit vzájemnou důvěru mezi členskými státy.

V krátkodobém horizontu budou členské státy muset určit příslušné orgány pro prověřování a zřídit infrastrukturu, kterou lze za tímto účelem využít. Kromě toho budou muset přijmout opatření k zavedení mechanismu monitorování základních práv během prověřování. V této souvislosti mohou být během prvních dvou let vyžadovány větší investice než v následujících letech, zejména v členských státech v první linii.

Z dlouhodobého hlediska členské státy musí vybudovat a zajišťovat střediska pro prověřování, poskytovat potřebné a náležitě odborně připravené pracovníky a zachovávat monitorovací mechanismus.

*1.4.2 Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.*

Důvody pro akci na evropské úrovni (*ex ante*)

Cílem návrhu je přispět k vytvoření komplexního a odolného systému kontrol na vnějších hranicích s cílem usnadnit azylové a řízení o navrácení.

Cílů tohoto návrhu nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy jednajícími samostatně. Jak uvádí 6. bod odůvodnění Schengenského hraničního kodexu, „ochrana hranic je věcí zájmu nejen členského státu, na jehož hranicích se provádí, nýbrž všech členských států, které zrušily ochranu vnitřních hranic. Ochrana hranic by měla pomáhat v boji proti nedovolenému přistěhovalectví a obchodování s lidmi a zabránit jakékoliv hrozbě pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, veřejné zdraví a mezinárodní vztahy členských států.“

Očekávaná generovaná přidaná hodnota Unie (*ex post*)

Ve srovnání se současnými postupy dodá navrhované prověřování přidanou hodnotu zejména díky:

– vytvoření jednotných pravidel týkajících se zjištění totožnosti státních příslušníků třetích zemí, kteří nesplňují podmínky vstupu podle Schengenského hraničního kodexu, a jejich podrobení zdravotním a bezpečnostním kontrolám na vnějších hranicích,

– zajištění, že vstup nebude povolen státním příslušníkům třetích zemí, jejichž status dosud nebyl potvrzen, což napomůže zabránit tomu, aby se skrývali,

– snadnějšímu určení příslušného řízení a jeho použití: řízení o navrácení nebo v případě žádosti o mezinárodní ochranu běžného azylového řízení, zrychleného řízení, azylového řízení na hranicích nebo relokace do jiného členského státu a

– vytvoření rámce i pro prověřování státních příslušníků třetích zemí, kteří vstoupili na území členských států bez povolení a kteří jsou zadrženi na jejich území.

*1.4.3 Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Návrh vychází ze standardního pracovního postupu, který se v současné době uplatňuje v Itálii a v Řecku v hotspotech, jak je uvedeno v nařízení 2019/1896. Zajišťuje úzkou spolupráci mezi vnitrostátními orgány, Komisí, příslušnými agenturami EU a dalšími odborníky z členských států a reaguje na konkrétní výzvy, kterým čelí na vnějších hranicích členské státy, jež jsou obzvláště vystavené migraci.

*1.4.4 Slučitelnost a možná synergie s dalšími vhodnými nástroji*

Tento návrh je jednou z legislativních částí, z nichž je tvořen nový pakt o migraci a azylu, a představuje další prvek v řízení migrace, který je plně v souladu s návrhy nařízení o řízení azylu a migrace, nařízení o azylovém řízení, nařízení o řešení krizových situací a pozměněným návrhem přepracovaného nařízení o Eurodacu.

Spolu s prvním z nich si tento návrh klade za cíl přispět ke komplexnímu přístupu k migraci vytvořením plynulého propojení mezi všemi fázemi procesu migrace, od příjezdu po vyřízení žádostí o mezinárodní ochranu, až po případné navrácení. Společně s tím by měla být dodržována základní práva. Za tímto účelem se navrhuje, aby každý členský stát zřídil nezávislý monitorovací mechanismus s cílem zajistit dodržování základních práv během prověřování a řádné vyšetření jakéhokoli obvinění z porušování základních práv.

Mechanismus pro monitorování prověřování by měl být součástí systému správy a monitorování migrační situace, který je stanoven v novém nařízení o řízení azylu a migrace. Členské státy by měly začlenit výsledky svých vnitrostátních

monitorovacích mechanismů podle nařízení o prověřování do svých vnitrostátních strategií stanovených v nařízení o řízení azylu a migrace.

Návrh nemá vliv na stávající postupy v oblasti azylu a navracení, ani neomezuje výkon práv jednotlivce, zavádí ale první předvstupní fázi, která má usnadnit lepší využívání těchto postupů.

Výsledkem prověřování by mělo být to, že dotčení státní příslušníci třetích zemí budou nasměrováni k příslušným orgánům, které přijmou příslušná rozhodnutí na základě informací shromážděných v průběhu prověřování v informačním formuláři.

Informace shromážděné během prověřování by tedy měly přispět k efektivnějšímu dosažení účelů příslušných postupů. Měly by zejména pomoci příslušným azylovým orgánům identifikovat ty žadatele o mezinárodní ochranu, kteří v souladu s navrhovanými změnami nařízení o azylovém řízení spadají do oblasti působnosti řízení na hranicích. Měly by také pomoci v boji proti převaděčství a zlepšit ochranu hranic díky lepšímu porozumění migračním tokům.

Biometrické údaje uvedené v nařízení XXXX [nařízení o Eurodacu], spolu s údaji uvedenými v článcích [10, 13, 14 a 14a] nařízení o Eurodacu shromážděné během prověřování by měly být předány do systému Eurodac, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, na které se vztahuje povinnost snímání otisků prstů, čímž dojde k posílení povinností týkajících se snímání otisků prstů a registrace státních příslušníků třetích zemí. Prověřování rovněž usnadní kontrolu v dalších rozsáhlých informačních systémech EU, jako je Schengenský informační systém, pro účely navracení.

## 1.5 Doba trvání akce a finanční dopad

☐ **Časově omezená doba trvání**

☐ s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR

☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☑ **Časově neomezená doba trvání**

Provádění s obdobím rozběhu od vstupu v platnost

poté plné fungování.

## 1.6 Předpokládaný způsob řízení[40]

☑ **Přímé řízení** Komisí

– ☐ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,

– ☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☑ **Sdílené řízení** s členskými státy

☐ **Nepřímé řízení,** při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

– ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,

– ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),

– ☐ EIB a Evropský investiční fond,

– ☐ subjekty uvedené v článcích 70 a 71 finančního nařízení,

– ☐ veřejnoprávní subjekty,

– ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky,

– ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,

– ☐ osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

– *Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.*

Poznámky

| |
|---|
| Prvky prověřování, které by mohly vyžadovat finanční podporu:<br>– infrastruktura pro prověřování: vybudování a využívání či modernizace stávajících prostor na hraničních přechodech, v přijímacích střediscích atd.,<br>– odborná příprava příslušníků pohraniční stráže a dalších příslušných orgánů k provádění prověřování,<br>– přístup k příslušným databázím na nových místech, |

[40] Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

| |
|---|
| – odborná příprava a nábor nových zdrojů pro provádění prověřování,<br>– nábor zdravotnického personálu,<br>– zdravotnické vybavení a prostory pro předběžné zdravotní prohlídky,<br>– zřízení nezávislého monitorovacího mechanismu s cílem zajistit dodržování základních práv po celou dobu prověřování. |

## 2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

### 2.1 Pravidla pro sledování a podávání zpráv

*Upřesněte četnost a podmínky.*

Podle návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se jako součást Fondu pro integrovanou správu hranice zřizuje nástroj pro finanční podporu správy hranic a víz (COM(2018) 473 final):

Sdílené řízení:

Každý členský stát zavede pro svůj program systém řízení a kontroly a zajistí kvalitu a spolehlivost systému monitorování a hodnot ukazatelů v souladu s nařízením o společných ustanoveních. Aby se usnadnilo rychlé zahájení provádění, je možné „překlopit“ současné funkční systémy řízení a kontroly do příštího programového období.

V této souvislosti se bude od členských států požadovat, aby zřídily monitorovací výbor, jehož činnosti se Komise zúčastní jakožto poradce. Monitorovací výbor se schází nejméně jednou ročně. Bude posuzovat všechny otázky, které mají vliv na pokrok při dosahování cílů programu.

Členské státy předloží výroční zprávu o výkonnosti, která by měla obsahovat informace o pokroku při provádění programu a při dosahování milníků a cílů. Vedle toho by zpráva měla uvádět veškeré otázky, které ovlivňují výkonnost programu, a popsat opatření přijatá za účelem jejich vyřešení.

Na konci období předloží každý členský stát závěrečnou zprávu o výkonnosti. Závěrečná zpráva by se měla zaměřit na pokrok při dosahování cílů programu a měla by obsahovat přehled klíčových otázek, které ovlivnily výkonnost programu, opatření přijatých k vyřešení těchto otázek a hodnocení jejich účinnosti. Vedle toho by měla uvádět přínos programu k řešení úkolů uvedených v příslušných doporučeních EU adresovaných členskému státu, pokrok při dosahování cílů stanovených ve výkonnostním rámci, závěry příslušných hodnocení, kroky v návaznosti na tyto závěry a výsledky činností v oblasti komunikace.

Podle návrhu nařízení o společných ustanoveních předloží členské státy každoročně balíček pro poskytnutí jistoty, který obsahuje roční účetní závěrku, prohlášení řídicího subjektu a výroky auditního orgánu týkající se účetní závěrky, systému řízení a kontroly a legality a správnosti výdajů vykázaných v roční účetní závěrce. Tento balíček pro poskytnutí jistoty použije Komise ke stanovení částky k tíži fondu za dané účetní období.

Každé dva roky se mezi Komisí a jednotlivými členskými státy uspořádá přezkumné jednání za účelem posouzení výkonnosti každého programu.

Členské státy šestkrát do roka posílají údaje pro každý program rozdělené na specifické cíle. Tyto údaje se týkají nákladů na operace a hodnot společných ukazatelů výstupů a výsledků.

Obecně platí, že:

Komise provede v polovině období hodnocení akcí prováděných v rámci fondu a dále jejich zpětné hodnocení v souladu s nařízením o společných ustanoveních. Hodnocení v polovině období by mělo vycházet zejména z hodnocení programů v polovině období, které členské státy předloží Komisi do 31. prosince 2024.

## 2.2 Systémy řízení a kontroly

*2.2.1 Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Podle návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se jako součást Fondu pro integrovanou správu hranice zřizuje nástroj pro finanční podporu správy hranic a víz (COM(2018) 473 final):

Jak zpětná hodnocení fondů spravovaných GŘ HOME v období 2007–2013, tak i průběžná hodnocení současných fondů spravovaných tímto ředitelstvím ukazují, že kombinace několika způsobů poskytování podpory v oblasti migrace a vnitřních věcí představovala účinný způsob, jak dosáhnout cílů fondů. Ucelená podoba mechanismů poskytování podpory je zachována a zahrnuje sdílené, přímé a nepřímé řízení.

Prostřednictvím sdíleného řízení členské státy provádějí programy, které přispívají k cílům politiky Unie, jež jsou přesně přizpůsobeny jejich vnitrostátní situaci. Tyto programy by mohly zahrnovat činnosti související s prověřováním. Sdílené řízení zajišťuje dostupnost finanční podpory ve všech zúčastněných státech. Sdílené řízení navíc dovoluje předvídat financování a členským státům, které nejlépe znají výzvy, jimž čelí, umožňuje odpovídajícím způsobem plánovat jejich dlouhodobé prostředky. Prostřednictvím sdíleného řízení lze provádět doplňkové financování specifických akcí (pokud vyžadují spolupráci mezi členskými státy nebo pokud nový vývoj v Unii vyžaduje poskytnutí dodatečného financování jednomu nebo několika členským státům) a činností v oblasti znovuusídlování a přemísťování. Nově může fond poskytovat prostřednictvím sdíleného řízení rovněž mimořádnou pomoc nad rámec přímého a nepřímého řízení.

Prostřednictvím přímého řízení podporuje Komise další akce, které přispívají ke společným cílům politiky Unie. Tyto akce umožňují individuálně přizpůsobit podporu na naléhavé a zvláštní potřeby situaci v jednotlivých členských státech („mimořádná pomoc“), podpořit nadnárodní sítě a činnosti, vyzkoušet inovativní činnosti, které by se mohly v rámci národních programů rozšířit, a financovat studie v zájmu Unie jako celku („akce Unie“).

V rámci nepřímého řízení si fond uchovává možnost přenést za konkrétním účelem úkoly týkající se plnění rozpočtu mimo jiné na mezinárodní organizace a agentury pro vnitřní věci.

S ohledem na různé cíle a potřeby je v rámci fondu navržen tematický nástroj jako způsob vyvážení předvídatelnosti víceletých přídělů finančních prostředků do národních programů s flexibilitou při pravidelné výplatě finančních prostředků na akce s vysokou přidanou hodnotou pro Unii. Tematický nástroj bude použit ke specifickým akcím v členských státech nebo akcím prováděným ve spolupráci členských států, k akcím Unie, mimořádné pomoci, znovuusídlování a relokaci. Zajistí, že finanční prostředky mohou být přidělovány a převáděny mezi různými výše uvedenými způsoby, a to na základě dvouletého programování.

Způsoby platby pro sdílené řízení jsou popsány v návrhu nařízení o společných ustanoveních, který předpokládá roční předběžné financování, po němž by na základě žádostí o platbu předkládaných členskými státy během účetního období následovaly maximálně čtyři průběžné platby na jeden program a rok. Podle návrhu nařízení o společných ustanoveních bude předběžné financování zúčtováno během posledního účetního období programů.

Strategie kontroly bude založena na novém finančním nařízení a na nařízení o společných ustanoveních. Nové finanční nařízení a navrhované nařízení o společných ustanoveních by měly rozšířit používání zjednodušených forem grantů, například jednorázových částek, paušálních sazeb a jednotkových nákladů. Vedle toho zavádí nové podoby plateb na základě dosažených výsledků namísto nákladů. Příjemci budou rovněž moci obdržet pevně stanovenou peněžní částku, pokud prokáží, že se uskutečnily jisté akce, jako například odborná příprava nebo dodávka humanitární pomoci. Tím se má zjednodušit zátěž, kterou kontroly obnášejí, pro příjemce i pro členské státy (např. kontrola účtů a příjmových dokladů u nákladů).

V případě sdíleného řízení vychází návrh nařízení o společných ustanoveních ze strategie řízení a kontroly zavedené pro programové období 2014–2020, ale zavádí některá opatření, jejichž cílem je zjednodušit provádění a snížit kontrolní zátěž na úrovni příjemců i členských států. Jedná se o tyto nové prvky:

– zrušení postupu pro určení orgánů (což by mělo umožnit rychlejší provádění programů)

– řídicí kontroly (správní a na místě), které bude řídicí orgán provádět na základě rizik (oproti výlučně správním kontrolám vyžadovaným během programového období 2014–2020). Dále platí, že řídicí orgány mohou za určitých podmínek používat přiměřená kontrolní opatření v souladu s vnitrostátními postupy,

– podmínky, které zamezí realizaci několika auditů jedné a téže operace / jednoho a téhož výdaje.

Programové orgány budou Komisi předkládat žádosti o průběžnou platbu na základě výdajů vynaložených příjemci. Návrh nařízení o společných ustanoveních umožňuje řídicím orgánům vykonávat řídicí kontroly na základě rizik a stanoví také zvláštní kontroly (např. kontroly řídicím orgánem na místě a audity operací/výdajů auditním orgánem) po vykázání příslušného výdaje Komisi v žádostech o průběžnou platbu. Aby se zmírnilo riziko úhrady nezpůsobilých výdajů, návrh nařízení o společných ustanoveních předpokládá zastropování průběžné platby Komise na 90%, protože v takové chvíli byly provedeny jen některé vnitrostátní kontroly. Komise vyplatí zbývající zůstatek po schválení roční účetní závěrky, jakmile od programových orgánů obdrží balíček pro poskytnutí jistoty. Jakékoli nesrovnalosti zjištěné Komisí nebo Evropským účetním dvorem po předání ročního balíčku pro poskytnutí jistoty mohou vést k čisté finanční opravě.

*2.2.2 Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Výdajové programy GŘ HOME nejsou zatíženy významným rizikem chyb. Potvrzením je skutečnost, že o nich výroční zprávy Účetního dvora opakovaně nepřinášejí významná zjištění.

V rámci sdíleného řízení se obecná rizika související s prováděním stávajících programů týkají jednak nedostatečného čerpání prostředků z fondu ze strany členských států, jednak možných chyb vyplývajících ze složitosti pravidel a nedostatků v systémech řízení a kontroly. Návrh nařízení o společných ustanoveních zjednodušuje regulační rámec na základě harmonizace pravidel a systémů řízení a kontroly jednotlivých fondů prováděných v rámci sdíleného řízení. Zjednodušuje rovněž požadavky na kontrolu (např. řídicí kontrola na základě rizika, možnost

přiměřených kontrolních opatření založených na vnitrostátních postupech a omezení auditních činností z hlediska časového rozvržení a/nebo specifických operací).

*2.2.3 Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Předpokládá se, že náklady členských států na kontroly zůstanou stejné, nebo se potenciálně sníží. U současného programového cyklu na období 2014–2020 se od roku 2017 kumulativní náklady na kontrolu vynakládané členskými státy odhadují na přibližně 5 % celkové částky plateb požadovaných členskými státy na rok 2017.

Předpokládá se, že toto procento bude klesat zároveň s nárůstem efektivnosti při provádění programů a zvyšováním plateb členským státům.

Vzhledem k tomu, že v návrhu nařízení o společných ustanoveních se zavádí přístup k řízení a kontrolám založený na rizicích, a vzhledem k zesílenému úsilí o přijetí možností zjednodušeného vykazování nákladů se očekává, že se náklady členských států na kontroly dále sníží.

## 2.3 Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

*Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.*

GŘ HOME bude i nadále provádět svou strategii proti podvodům v souladu se strategií Komise proti podvodům (CAFS) s cílem zajistit mimo jiné, že jeho interní kontrolní mechanismy zaměřené na boj proti podvodům budou plně v souladu s CAFS a že její přístup k řízení rizik souvisejících s podvody umožní odhalovat rizika podvodů a přiměřeně reagovat.

Pokud jde o sdílené řízení, členské státy zajistí legalitu a správnost výdajů zahrnutých do účetní závěrky předložené Komisi. V této souvislosti přijmou členské státy veškerá opatření nezbytná k prevenci, odhalování a nápravě nesrovnalostí. Stejně jako v současném programovém cyklu 2014–2020 mají členské státy povinnost zavést postupy pro odhalování nesrovnalostí a podvodů ve spojení se zvláštním nařízením Komise v přenesené pravomoci o podávání zpráv o nesrovnalostech. Opatření pro boj proti podvodům zůstanou i nadále průřezovou zásadou a povinností členských států.

## 3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

### 3.1 Okruh víceletého finančního rámce a nově navržené výdajové rozpočtové položky

| Okruh víceletého finančního rámce | Rozpočtová položka | Druh výdajů | Příspěvek | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | Okruh č. 4: „Migrace a správa hranic“ | RP/NRP[41]. | zemí ESVO[42] | kandidátských zemí[43] | třetích zemí | ve smyslu čl. [21 odst. 2 písm. b)] finančního nařízení |
| 4 | 11.02.01 – „Nástroj pro správu hranic a víza“ | RP | NE | NE | ANO | NE |
| 4 | 11.01.01 – Výdaje na podporu „Fondu pro integrovanou správu hranic – nástroje pro finanční podporu správy hranic a víz (BMVI)“ | NRP | NE | NE | ANO | NE |

**Poznámky:**

**Je třeba poznamenat, že prostředky požadované v souvislosti s návrhem jsou pokryty prostředky již stanovenými v legislativním finančním výkazu k nařízení o BMVI. V souvislosti s tímto legislativním návrhem nejsou požadovány žádné další finanční ani lidské zdroje.**

41 RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

42 ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

43 Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

## 3.2 Odhadovaný dopad na výdaje

### *3.2.1 Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

| **Okruh víceletého finančního rámce** | 4 | „Migrace a správa hranic“ |
|---|---|---|

| | | | **2021** | **2022** | **2023** | **2024** | **2025** | **2026** | **2027** | ***Po roce 2027*** | **CELKEM** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Operační prostředky (rozdělené podle rozpočtových linií uvedených v bodě 3.1) | Závazky | (1) | 66,510 | 67,470 | 62,450 | 55,174 | 55,174 | 55,174 | 55,174 | | 417,126 |
| | Platby | (2) | 17,918 | 27,079 | 28,591 | 24,930 | 25,868 | 33,452 | 47,439 | 211,850 | 417,126 |
| Prostředky správní povahy financované z krytí programu[44] | Závazky = Platby | (3) | 0,250 | 0,250 | | | | | | | 0,500 |
| **Prostředky na krytí programu CELKEM** | Závazky | =1+3 | **66,760** | **67,720** | **62,450** | **55,174** | **55,174** | **55,174** | **55,174** | **-** | **417,626** |
| | Platby | =2+3 | **18,168** | **27,329** | **28,591** | **24,930** | **25,868** | **33,452** | **47,439** | **211,850** | **417,626** |

[44] Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

| **Okruh víceletého finančního rámce** | 7 | „Správní výdaje“ |
|---|---|---|

Tento oddíl se vyplní pomocí „rozpočtových údajů správní povahy“, jež se nejprve uvedou v příloze legislativního finančního výkazu, která se pro účely konzultace mezi útvary vloží do aplikace DECIDE.

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

| | | **2021** | **2022** | **2023** | **2024** | **2025** | **2026** | **2027** | ***Po roce 2027*** | **CELKEM** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Lidské zdroje | | | | | | | | | | |
| Ostatní správní výdaje | | 0,060 | 0,060 | - | - | - | - | - | | 0,120 |
| **CELKEM prostředky na OKRUH 7 víceletého finančního rámce** | (Závazky celkem = platby celkem) | 0,060 | 0,060 | - | - | - | - | - | | 0,120 |

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

| | | **2021** | **2022** | **2023** | **2024** | **2025** | **2026** | **2027** | ***Po roce 2027*** | **CELKEM** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **Prostředky CELKEM ze všech OKRUHŮ** víceletého finančního rámce | Závazky | **66,820** | **67,780** | **62,450** | **55,174** | **55,174** | **55,174** | **55,174** | **-** | **417,746** |
| | Platby | **18,228** | **27,389** | **28,591** | **24,930** | **25,868** | **33,452** | **47,439** | **211,850** | **417,746** |

### *3.2.2 Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky*

– ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.

– ☑ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

| **Roky** | **2021** | **2022** | **2023** | **2024** | **2025** | **2026** | **2027** | **CELKEM** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **OKRUH 7 víceletého finančního rámce** | | | | | | | | |
| Lidské zdroje | | | | | | | | |
| Ostatní správní výdaje | 0,060 | 0,060 | | | | | | **0,120** |
| **Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce** | 0,060 | 0,060 | | | | | | **0,120** |

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **Mimo OKRUH 7[45] víceletého finančního rámce** | | | | | | | | |
| Lidské zdroje | | | | | | | | |
| Ostatní výdaje správní povahy | | | | | | | | |
| **Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce** | | | | | | | | |

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **CELKEM** | 0,060 | 0,060 | | | | | | **0,120** |

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přídělu, který lze řídícímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

[45] Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.2.1 Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

☑ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.

☐ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

*Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky*

| **Roky** | | **2021** | **2022** | **2023** | **2024** | **2025** | **2026** | **2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)** | | | | | | | | |
| Ústředí a zastoupení Komise | | | | | | | | |
| Delegace | | | | | | | | |
| Výzkum | | | | | | | | |
| **• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE) – SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD** [46] Okruh 7 | | | | | | | | |
| Financováno z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce | – v ústředí | | | | | | | |
| | – při delegacích | | | | | | | |
| Financováno z krytí programu[47] | – v ústředí | | | | | | | |
| | – při delegacích | | | | | | | |
| Výzkum | | | | | | | | |
| Jiné (upřesněte) | | | | | | | | |
| **CELKEM** | | | | | | | | |

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty zaměstnanci GŘ, kteří jsou již pověřeni řízením akce a/nebo byli převedeni v rámci GŘ, případně společně s dalšími příděly, které lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

| | |
|---|---|
| Úředníci a dočasní zaměstnanci | |
| Externí zaměstnanci | |

[46] SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

[47] Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

*3.2.3 Příspěvky třetích stran*

– Návrh/podnět:

– ☐ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.

– ☑ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

| **Roky** | **2021** | **2022** | **2023** | **2024** | **2025** | **2026** | **2027** | **CELKEM** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Upřesněte spolufinancující subjekt | Zúčastněné členské státy, včetně zemí přidružených k Schengenu | | | | | | | |
| Spolufinancované prostředky CELKEM | bude stanoveno | bude stanoveno | bude stanoveno | bude stanoveno | bude stanoveno | bude stanoveno | bude stanoveno | |

## 3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

– ☑ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.

– ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:

  – ☐ na vlastní zdroje

  – ☐ na jiné příjmy

uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

| Příjmová rozpočtová položka: | Dopad návrhu/podnětu[48] | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **2021** | **2022** | **2023** | **2024** | **2025** | **2026** | **2027** |
| Článek ……. | | | | | | | |

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

[48] Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.